

บทที่4

ผลการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการฝังกลบและความรู้ในการจัดการขยะ โดยใช้การลงพื้นที่สำรวจ และใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินการจัดการขยะ(กรมควบคุมมลพิษ,2557) และเก็บแบบประเมินเพื่อที่จะหาสภาพปัญหาที่แท้จริง และกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาของในชุมชน รวมถึงการยกระดับหลักสูตรตามที่ได้กำหนดไว้ ให้มีการควบคุม เพื่อที่จะหาพื้นที่ที่เหมาะสม ในการฝังกลบขยะระยะยาว โดยถูกหลักสุขาภิบาลมีหัวข้อดังนี้

- 4.1 การศึกษาสภาพปัญหาของในชุมชนตำบลเจวางแผน อำเภอปานดานา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 4.2 การกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ
- 4.3 การออกแบบหลักสูตรแบบเทกอร์รัน (Open Dump)
- 4.4 การออกแบบหลักสูตรแบบเทกอร์รัน (Sanitary Landfill)

4.1 การศึกษาปัญหาขยะในชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.1.1 ลงพื้นที่สำรวจสภาพปัญหาขยะในชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.1.1.1 การศึกษาการจัดการขยะในชุมชนและปัญหาลุ่มฝั่งคลับขยะ

ตารางที่ 4.1 ปัญหาการจัดการขยะในชุมชนและปัญหาลุ่มฝั่งคลับขยะ

ปัญหาการจัดการขยะ	
หัวข้อ	ปัญหา
1. ภาชนะจัดเก็บขยะ แต่ละประเภท	1. ในพื้นที่พ่อเห็นภาชนะจัดเก็บขยะในการแยกประเภทน้อย 2. ภาชนะจัดเก็บขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะในพื้นที่
2. การขนข้ายขยะเพื่อนำไปกำจัด	1. ปัญหาในการรองรับขยะของรถขยะมีเพียง 1 คัน ที่ไม่สามารถจัดเก็บขยะในชุมชนได้เพียงพอ 2. ปัญหารถขยะที่ไม่มีช่องในการคัดแยกขยะ ทำให้ขยะที่เก็บแต่ละประเภทเทรวม
3. การคัดแยก ประเภทของขยะ	1. การเดือดสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อมาบริโภคยังพบเห็นได้น้อย 2. การคัดแยกขยะที่อันตรายออกและขยะที่สามารถนำไปรีไซเคิล พบว่า ประชาชนในชุมชนยังขาดความตระหนักร霆ที่ควร 3. การคัดแยกขยะตามบริเวณถังขยะในชุมชน พบว่ายังมีประชาชนในชุมชนที่นำขยะมาทิ้งโดยมีการคัดแยกขยะอยู่ค่อนข้างน้อย
4. ระบบการจัดการ ขยะของภาครัฐ	1. ระบบการจัดการขยะของภาครัฐที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะในชุมชนค่อนข้างน้อย 2. ระบบการจัดการขยะของชุมชนยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร 3. ปัญหาเจ้าหน้าที่ที่ขาดความรู้ในการจัดการขยะ และขาดอุปกรณ์ที่เหมาะสม
5. ปัญหาแมลงวันใน ลุ่มฝั่งคลับ	1. ปัญหาแมลงวันในกองฝั่งคลับขยะที่ส่งผลกระทบกับเกษตรกรที่พักอาศัยติดลุ่มฝั่งคลับ
6. ปัญหากลิ่นเหม็นที่ เกิดจากกองขยะ	1. กลิ่นเหม็นที่เกิดจากกองขยะทำให้ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่พักอาศัยติดลุ่มฝั่งคลับ

7.ปัญหาน้ำชาวยะใน หลุมฝังกลบ	1.ขยายที่กองในพื้นที่หลุมฝังกลบทำให้เกิดเป็นน้ำชาวยะที่ล่ำผลกระทบต่อ สภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน
8.ปัญหาขยะตกค้าง	1.ปัญหายะที่ตกค้างเกิดจากการเก็บขนย้ายไม่เพียงพอทำให้เกิดเป็น หักนียกภาพที่อุจจาระ 2.น้ำชาวยะที่เกิดจากกองของยะที่ตกค้าง 3.เป็นแหล่งอาหารและที่อยู่ของสัตว์พาหะนำโรคต่าง ๆ

4.1.1.2 ข้อมูลการสำรวจประชากรแมลงวัน ในกองฝังกลบยะ

เก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน ๕ จุด ระยะห่างแต่ละจุด ๕ เมตร ครอบคลุมรอบหลุมฝังกลบยะในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งแต่ละจุดจะสุ่มตรวจวัดจำนวนแมลงวันระยะเวลา ๓ วัน ติดต่อ 1 เดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน แล้วนำมาคำนวณเฉลี่ยจำนวนประชากรแมลงวัน

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรแมลงวันเดือนพฤษภาคม

จำนวนประชากรแมลงวันในเดือนพฤษภาคม							
วัน เดือน ปี	จุดที่ 1 (ตัว)	จุดที่ 2 (ตัว)	จุดที่ 3 (ตัว)	จุดที่ 4 (ตัว)	จุดที่ 5 (ตัว)	รวม	จำนวนแมลงวัน (ตัว/ตารางเมตร)
14/05/61	62	79	32	85	23	281	11.39
15/05/61	83	61	56	97	54	351	9.12
16/05/61	66	83	68	71	31	319	10.03
เฉลี่ย	70.33	74.33	52	84.33	36	316.99	10.18

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรแมลงวันเดือนมิถุนายน

จำนวนประชากรแมลงวันในเดือนมิถุนายน							
วัน เดือน ปี	จุดที่1 (ตัว)	จุดที่2 (ตัว)	จุดที่3 (ตัว)	จุดที่4 (ตัว)	จุดที่5 (ตัว)	รวม	จำนวนแมลงวัน (ตัว/ตารางเมตร)
14/06/61	87	72	35	75	67	336	9.52
15/06/61	64	65	54	66	89	338	9.47
16/06/61	77	69	52	57	78	333	9.61
เฉลี่ย	76	68.67	47	66	78	335.67	9.53

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรแมลงวันเดือนกรกฎาคม

จำนวนประชากรแมลงวันในเดือนกรกฎาคม							
วัน เดือน ปี	จุดที่1 (ตัว)	จุดที่2 (ตัว)	จุดที่3 (ตัว)	จุดที่4 (ตัว)	จุดที่5 (ตัว)	รวม	จำนวนแมลงวัน (ตัว/ตารางเมตร)
14/07/61	93	67	86	94	78	418	7.66
15/07/61	84	103	83	92	66	428	7.48
16/07/61	98	88	81	98	63	428	7.48
เฉลี่ย	91.67	86	83.33	94.67	69	424.67	7.54

4.1.1.3 เกณฑ์ในการประเมินประชากรแมลงวัน(กรมควบคุมมลพิษ,2557)

ตารางที่ 4.5 ประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานกำจัดยุง (กรมควบคุมมลพิษ,2557)

ประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานกำจัดยุง(กรมควบคุมมลพิษ,2557)			
หัวข้อ	คำอธิบายรายการประเมิน	สรุปปัญหาในการจัดการขยะ	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
5. การบริหารจัดการ			
5.7 ป้องกันกลืน/แมลงวัน	มีมาตรการและดำเนินการป้องกันกลืนและแมลงวัน		✓

4.1.2 เกณฑ์การประเมินครุภัณฑ์และกระบวนการดำเนินงานกำจัดยุงในความคุ้มครองพิษ(กรรมควบคุ้มครองพิษ,2557)

ตารางที่ 4.6 ประเมินครุภัณฑ์และกระบวนการดำเนินงานกำจัดยุง (กรรมควบคุ้มครองพิษ,2557)

เกณฑ์การประเมินครุภัณฑ์และกระบวนการดำเนินงานกำจัดยุงในความคุ้มครองพิษ(กรรมควบคุ้มครองพิษ,2557)			
หัวข้อ	คำอธิบายรายการประเมิน	สรุปปัญหาในการจัดการ	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1. ความเหมาะสมของเพื่อนที่			
1.1 ตามเกณฑ์ของ กรรมควบคุ้มครองพิษ	ตามข้อมูลกำหนดของกรรมควบคุ้มครองพิษ โดยไม่ควรต้องอยู่ในบริเวณ กรุณาตรวจสอบ 1. พื้นที่รกร้างทั่วไป 2. พื้นที่ลุ่มน้ำชั่วคราวที่ 1 และชั่วคราวที่ 2 3. พื้นที่ท้ามก่อสร้างที่กำจัดขยะชุมชน โดยการฝังกลบ 4. พื้นที่ซึ่งมีลักษณะเป็นดินทรายทางไทรต์ของน้ำ พื้นที่สีเหลืองเหล็กดินถ่าน	✓	

ตารางที่ 4.6 ประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานกำจัดเชื้อ (กรอบควบคุมมลพิษ,2557) (ต่อ)

เกณฑ์การประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานกำจัดเชื้อ (กรอบควบคุมมลพิษ,2557)			
หัวข้อ	ค่าอธิบายรายการประเมิน	สรุปปัจจัยในการจัดการฯ	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
2. การวางแผนในการดำเนินงานที่กำจัดเชื้อ			
2.1 การเบ่งพื้นที่ย่อย	การควบคุมขนาดและการคำแนะนำของหน้างานกำจัดเชื้อในแต่ละระยะ โดยจะต้องมีการกำหนดให้มีความลึกพื้นที่ ต่ำกว่า 10 釐เมตร แหล่งน้ำและทรายที่เป็นแหล่งสะสมเชื้อสู่สถานที่ รวมทั้งสภาพแวดล้อมของคร่องจักรกลมอยู่ ทั้งนี้ ผู้ที่หน้างานในการกำจัดเชื้อจะเจาะพื้นที่เบื้องต้นๆ ประมาณกว่า 2 หน้างานต่อพื้นที่กำจัดทั้งหมด	✓	
2.2 ทางเข้า พื้นที่	มีคนดูแลรักษาพร้อมเข้าผู้พื้นที่หน้างานกำจัดเชื้อ ตลอดเวลา สำหรับคนที่เข้ามา	✓	
2.3 การกำหนดเวลา เข้า - ออก ของรถเก็บขยะ ในบริเวณสถานที่กำจัดเชื้อ และควรเป็นเวลา เช้า - บ่าย เข้า - ออก พื้นที่กำจัด	มีการกำหนดเวลา เข้า - ออก ของรถเก็บขยะ ในบริเวณสถานที่กำจัดเชื้อ และควรเป็นเวลา เช้า - บ่าย เข้า - ออก	✓	

ตารางที่ 4.6 ประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานกำจัดเชื้อ (กรมควบคุมมลพิษ, 2557) (ต่อ)

หัวข้อ	เกณฑ์การประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานกำจัดเชื้อ (กรมควบคุมมลพิษ, 2557)	คำอธิบายรายการประเมิน		สรุปปัญหาในการจัดการฯ
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	
3. ความครอบคลุมของโครงสร้างพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด				
3.1 อาคารสำนักงาน	อาคารสำนักงาน สำหรับใช้เป็นสำนักงานของเจ้าหน้าที่ และผู้ควบคุมสถานที่กำจัดเชื้อ	✓	✓	
3.2 สถานศูนย์สำนักงาน	สถานศูนย์สำนักงาน เพื่อใช้บันทึกปริมาณเชื้อที่เข้ามาสถานที่กำจัดเชื้อ	✓	✓	
3.3 โรงจอด เครื่องจักรและ ซ่อมบำรุง	มีสำหรับเป็นที่จอดพักและซ่อมบำรุงเครื่องจักร เครื่องจักรและ ซ่อมบำรุง	✓		
3.4 สถานี่างรถ	ต้องมีสถานี่างรถและอุปกรณ์ในการจัดที่ไว้สำหรับล้างรถเก็บขยะ	✓		
3.5 ระบะบันทึกข้อมูล	จะต้องมีวัสดุกันซึมน้ำอะซูบในห้องผู้คนบ่อบีช	✓		
3.6 รีวอร์ดหนี้	เพื่อนำไปองค์กันถือถอนทั้งหมด หรือผู้ที่เข้ามาหลัดแยกเชื้อ	✓		
3.7 บ่อบำบัดน้ำเสีย	เพื่อบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงแม่น้ำท่าแพ	✓		
3.8 บ่อตรวจสอดู คุณภาพน้ำใต้ดิน	มีบ่อติดตามตรวจต้องคุณภาพน้ำใต้ดินในบริเวณสถานที่ฝังกลบ	✓		

ตารางที่ 4.6 ประเมินครัวเรือนสมรรถนะการดำเนินงานก้าวต่อไป (กรอบความคุ้มครองพิม, 2557) (ต่อ)

หัวข้อ	เกณฑ์การประเมินครัวเรือนสมรรถนะการดำเนินงานก้าวต่อไป (กรอบความคุ้มครองพิม, 2557)			
	ค่าเฉลี่ยรายการประเมิน	สรุปปัญหาในการจัดการของ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
3. ความตระหนัณของโครงสร้างพื้นฐานในสถานที่ก่อตั้งของ				
3.9 เครื่องจักร / อุปกรณ์	มีการจัดซื้อเครื่องจักรตามกำหนดการก่อตั้งของ		✓	
3.10 ระบบงานภายใน/ภายนอกสำหรับการดำเนินการ	ระบบงานบูรณาภิชานฯ สามารถส่งผลกระทบ ที่ได้รับการออกแบบและติดตั้งอย่างถูกต้องให้ดู		✓	
3.11 ระบบงานภายใน/ภายนอกสำหรับการดำเนินการที่ได้รับการอนุมัติที่ก่อตั้งในส่วนที่ไม่เป็นไปตามที่ตั้งของ	ระบบงานภายในที่ได้รับการอนุมัติที่ก่อตั้งในส่วนที่ไม่เป็นไปตามที่ตั้งของ		✓	
3.12 บ้านพักกรรมการ	บ้านพักสำหรับกรรมการที่พอดีระหว่างส่วนราชการไปอยู่		✓	
3.13 ความถูกต้อง ของบันทึกของ	ในการติดตั้งบันทึกของเป็นไปตามที่กำหนดของกรมความคุ้มครองพิม		✓	

ตารางที่ 4.6 ประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานก้าวขั้น (กรุณาวุฒิผลพิชิต 2557) (ต่อ)

เกณฑ์การประเมินตรวจสอบสมรรถนะการดำเนินงานก้าวขั้น (กรุณาวุฒิผลพิชิต 2557)			
หัวขอ	คำอธิบายรายการประเมิน	สรุปไปญหาในการจัดการราย	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
4. ความครอบคลุมของระบบสารสนเทศ			
4.1 ระบบไฟฟ้า	ระบบไฟฟ้าที่ซึ่งลงทุนที่ แฉะสามารถรองรับการดำเนินการในสถานที่กำลังดูแลอยู่เพียงพอ	✓	
4.2 ระบบประปา	การใช้น้ำสำหรับใช้กุ่นโภคในพื้นที่ที่เพียงพอ	✓	
4.3 ที่ดินภูมายานม	ที่ดินภูมายานมอถือ สามารถติดตอยกบ้านห่วงโซ่ได้หากมีกรณีเกิดเหตุไฟไหม้	✓	
4.4 ระบบโทรศัพท์ / ระบบอินเทอร์เน็ต	ระบบโทรศัพท์ / อินเทอร์เน็ต เพื่อส่งข้อมูล Real time ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓	

ตารางที่ 4.6 ประเมินตรวจสอบธรรมาภิบาลการดำเนินงานกำจัดขยะ (กรอบควบคุมผลพิธี, 2557) (ต่อ)

หัวข้อ	ตัวชี้วัดรายการประเมิน	สรุปปัญหาในการจัดการขยะ	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
5. การบริหารจัดการ			
5.1 เจ้าหน้าที่	มีเจ้าหน้าที่ประจำสถานที่กำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ	✓	✓
5.2 ผู้ควบคุมงาน	ระดับหัวหน้างานต้องประจำสถานการณ์และถอดถอนหัวหน้าทีมงาน	✓	✓
5.3 การเคลื่อนย้ายขยะ	ต้องมีการรวมเดือด และก่อคราบห้ามขยะเป็นรากะจะต้องมีความเหมาะสม	✓	✓
5.4 การกลับหัวขยะ	การกลับหัวด้วยวัสดุคลุมทับ เช่น ดิน แผ่นพลาสติก LDPE	✓	✓
5.5 ผู้ถูกย้ายขยะ	มีการควบคุมผู้ถูกย้ายขยะในสถานที่กำจัดขยะ	✓	✓
5.6 ขยะที่นำเข้าสู่หนึ่งที่	การควบคุมขยะที่นำเข้าสู่หนึ่งที่กำจัดขยะ และนำไปยานพาหนะรับภาระของเสียงดราฟ เบ้า	✓	✓
5.7 ป้องกันกัดน้ำ/แมลง	มีมาตรการและดำเนินการป้องกันกัดน้ำ/แมลงจริง	✓	✓
5.8 การจดบันทึก	การจดบันทึกปริมาณขยะที่นำเข้าสู่หนึ่งที่กำจัดขยะ	✓	✓
5.9 การรักษาความปลอดภัย	เพื่อตู้แมลงไม้ให้เกิดการเริบมายหรือพังทลายจากการ	✓	✓
5.10 การจัดการเรื้อรัง	จัดซื้องรังน้ำและการดำเนินงานอย่างเหมาะสม	✓	✓

ตารางที่ 4.6 ประเมินครัวเรือนสมรรถนะการดำเนินงานสำนักฯ (กรมควบคุมพิษ.2557) (ต่อ)

เกณฑ์การประเมินครัวเรือนสมรรถนะการดำเนินงานสำนักฯ (กรมควบคุมพิษ.2557)			
หัวข้อ	คำอธิบายรายการประเมิน	สรุปมูลเหตุในการจัดการของ	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
5. การบริหารจัดการ			
5.11 ป้องกันเหตุภัยเงิน	สืบสานการป้องกันและระงับเหตุภัยเงิน		✓
5.12 ของเสียอันตราย	ห้ามให้มีของเสียอันตราย 並將之存放在指定位置 จะต้องมีผู้ดูแลอย่างเข้มงวด ให้ได้ในพื้นที่ ที่ต้องมีผู้ดูแลพำเพาะสำหรับใช้ในภารกิจ เท่านั้นในสถานที่ ซึ่งจะต้องมีความเหมาะสม สามารถป้องกันแก้ไข ผ่านมาตรฐานทั่วไป และป้องกันน้ำท่วม		✓
5.13 การใช้ประ邈ชน	การใช้ประ邈ชนจากการจัดการของฯ ให้เป็นผลลัพธ์		✓

4.1.3 แบบประเมินสภาพปัญหาขยะในชุมชน

4.1.3.1 เก็บแบบประเมินสภาพปัญหาในการผังกลบขยะในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมู่บ้านที่อยู่ในบริเวณห้อมผังกลบขยะจำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านสวนทูเรียน จำนวนประชากร 686 คน และ หมู่ 5 บ้านวังชุม จำนวนประชากร 318 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของยามานาเเน่ (Taro Yamane) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จากประชากรทั้งหมด 2 หมู่บ้าน ทั้งสิ้น 1,004 คน จะได้ตัวอย่าง จำนวน 287 คน รายละเอียดการคำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของยามานาเเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้มีความผิดพลาดได้ 5% มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,004}{1+1,004(0.05)^2} \\ n &= \frac{1,004}{1+1,004(0.0025)} \\ n &= \frac{1,004}{1+2.51} \\ n &= \frac{1,004}{3.51} \\ n &= 286.04 \\ n &\approx 287 \end{aligned}$$

ตั้งนั้น	จะต้องทำการสุ่มตัวอย่าง	จำนวน	287 คน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
เพศ		
ชาย	137	47.74
หญิง	150	52.26
รวม	287	100
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	58	20.21
31 – 40 ปี	64	22.30
41 – 50 ปี	67	23.34
มากกว่า 50 ปี	98	34.15
รวม	287	100
ระดับการศึกษาที่สำเร็จสูงสุด		
ประถมศึกษา	83	28.92
มัธยมศึกษาตอนต้น	51	17.77
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวท.	52	18.12
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	33	11.50
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	59	20.56
สูงกว่าปริญญาตรี	9	3.14
รวม	287	100

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
อาชีพหลัก		
รับราชการ	27	9.41
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	7.67
พนักงานภาคเอกชน	21	7.32
เกษตรกรรม	94	32.74
รับจ้างอิสระ	36	12.54
ลูกจ้างรายวัน	23	8.01
ค้าขาย	34	11.85
อื่น ๆ ระบุ.....	30	10.45
รวม	287	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	43	14.98
5,001 – 10,000 บาท	65	22.65
10,001 – 15,000 บาท	66	23.00
15,001 – 20,000 บาท	55	19.16
มากกว่า 20,000 บาท	58	20.21
รวม	287	100
สมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่จริง		
1 คน	6	2.09
2 – 4 คน	185	64.46
5 – 7 คน	88	30.66
8 – 10 คน	7	2.44
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	1	0.35
รวม	287	100

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ดูแลแบบสอบถาม(ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
ระยะเวลาที่ท่านพักอาศัยในชุมชนคำลเขาวง อำเภอป่าบ่อน จังหวัดสุราษฎร์ธานี		
ต่ำกว่า 5 ปี	17	5.92
6 – 10 ปี	26	9.07
11 – 20 ปี	48	16.72
มากกว่า 20 ปี	196	68.29
รวม	287	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานและอาศัยอยู่รอบ ๆ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 52.26 ส่วนเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็น ร้อยละ 47.74 มีอายุอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 34.15 รองลงมา มีอายุมากกว่า 41-50 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.34 มีอายุในช่วง 31-40 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 และอายุต่ำกว่า 30 คน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92 รองลงมา รับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.56 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวท.จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่าจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.14 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 32.74 ประกอบอาชีพรับจ้างอิสระจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.54 ประกอบอาชีพค้าขายจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.85 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.45 ประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.67 ประกอบอาชีพพนักงานภาครกชจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.32 และประกอบอาชีพลูกจ้างรายวันจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.01 ส่วนใหญ่ฐานเงินเดือนประชากรในชุมชนอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมา ฐานเงินเดือนอยู่ที่ 5,001 -10,000 บาท

จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 22.65 ฐานเงินเดือนอยู่ที่มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 ฐานเงินเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.16 และฐานเงินเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.98 ส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 2 – 4 คน จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 64.46 รองลงมาสมาชิกใน ครอบครัวอยู่ที่ 5 – 7 คน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 30.66 สมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 8 – 10 คน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 สมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 1 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09 และสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 10 คน ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.35 ส่วนใหญ่ระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนมากกว่า 20 ปี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 68.29 รองลงมาระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนอยู่ที่ 11 – 20 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.72 ระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนอยู่ที่ 6 – 10 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.07 และระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.92

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินสภาพปัญหาในการฝังกลบขยะในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล เกี่ยวกับการประเมินสภาพปัญหาในการฝังกลบขยะ ในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
1. การจัดการขยะตกค้างที่ไม่สามารถฝังกลบได้ใน 1 วัน	48 (16.67)	80 (27.78)	96 (33.33)	63 (21.88)	2.39	1.01	พอใช้
2. การจัดการขยะกระจัดกระจายในบริเวณกองฝังกลบ	49 (17.01)	87 (30.21)	102 (35.42)	49 (17.01)	2.47	0.97	พอใช้
3. การจัดการกลิ่นเหม็นที่เกิดจากขยะในกองฝังกลบ	37 (12.85)	65 (22.57)	125 (43.40)	60 (20.83)	2.28	0.94	พอใช้
4. การจัดการปัญหาน้ำเน่าเสียรั่วไหลออกจากบริเวณขยะในกองฝังกลบสู่พื้นที่โดยรอบ	46 (15.97)	83 (28.82)	89 (30.90)	69 (23.96)	2.36	1.02	พอใช้
5. การจัดการปัญหาการทิ้งขยะในกองฝังกลบไม่ตรงตามจุดที่กำหนดโดยรอบทุกขยะ	27 (9.38)	63 (21.88)	100 (34.72)	97 (33.68)	2.07	0.97	พอใช้

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผล เกี่ยวกับการประเมินสถาปัตย์
ปัญหาในการฝังกลบขยะ ในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป่าบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ต่อ)

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
6. การจัดการปัญหาผู้ประกอบอาชีพคุ้ยคัดแยกขยะที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย	27 (9.38)	54 (18.75)	106 (36.81)	100 (34.72)	2.03	0.96	พอใช้
7. การจัดการปัญหาชาวบ้านนำขยะไปทิ้งในบริเวณกองฝังกลบโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลพื้นที่กองฝังกลบขยะ	40 (13.89)	71 (24.65)	109 (37.85)	67 (23.26)	2.29	0.98	พอใช้
8. การจัดการปัญหาเจ้าหน้าที่ที่ขาดความรู้ในการฝังกลบขยะ และการเลือกใช้เครื่องจกรที่ไม่เหมาะสมกับงาน	24 (9.03)	44 (15.28)	107 (37.15)	110 (38.19)	1.94	0.95	พอใช้
รวม	327 (12.75)	591 (23.04)	956 (37.27)	691 (26.94)	2.22	0.97	พอใช้

สรุปข้อเสนอแนะ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเสนอแนะ ให้ทำการวิเคราะห์และสรุปໄได้ว่า ความต้องการของประชาชน ในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป่าบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างไก่การจัดการขยะที่เหมาะสมกับปริมาณขยะ ในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป่าบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในแต่ละวันปริมาณขยะที่ตกค้างมีจำนวนมากกว่าปริมาณขยะที่ถูกเก็บนำไปกำจัด ทั้งนี้เนื่องมาจากการจำนวนคน dânในเขตฯ เป็นระบบ 4 ล้อแบบดั้มพ์มีเพียง 1 คัน สามารถบรรจุขยะได้เพียง 400-500 กิโลกรัมต่อหนึ่ง

เที่ยง จึงไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะในชุมชน ตำบลเลขวาง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ เจ้าหน้าที่เก็บขยะเพียง 2 คน และยังขาดอุปกรณ์สวัมใส่เพื่อป้องกันอันตรายแก่เจ้าหน้าที่เก็บขยะ จึงทำ ให้มีความต้องการอุปกรณ์สวัมใส่เพื่อป้องกันอันตราย และรถขนถ่ายขยะแบบดั้มพ์ขนาด 6 ตื๊อ

จากตารางที่ 4.8 พบว่าโดยภาพรวมประชากรในหมู่ 1 บ้านสวนทุเรียน หมู่ 5 บ้านวังชุมทืออยู่ในบริเวณ ห้อมล้อมกลบขยะในชุมชนตำบลเลขวาง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ประเมินสภาพปัญหาที่ เกิดขึ้นอยู่ในระดับมีการทำบ้าง ไม่ทำบ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 แสดง ได้ว่าการจัดการ การฝังกลบขยะของชุมชนตำบลเลขวาง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทุกกิจกรรมมีปัญหา โดยสามารถเรียงลำดับของสภาพปัญหาในการฝังกลบขยะ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดการปัญหาเจ้าหน้าที่ ที่ขาดความรู้ในการฝังกลบขยะ และการเลือกใช้ เครื่องจักรที่ไม่เหมาะสมกับงาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 การจัดการ ปัญหาผู้ประกอบอาชีพคุ้ยคัดแยกขยะที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.96 การจัดการปัญหาการทิ้งขยะในกองฝังกลบ ไม่ตรงตามจุดที่กำหนดโดยรอบทุก ขยะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 การจัดการปัญหาแมลงวันชอกชุมบริเวณ ขยะในกองฝังกลบโดยการฉีดยาฆ่าแมลงวัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 การจัดการกลืนเหม็นที่เกิดจากขยะในกองฝังกลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 การจัดการปัญหาชาวบ้านนำขยะไปทิ้งในบริเวณกองฝังกลบ โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 การจัดการปัญหาน้ำเน่าเสียรั่วไหลออกจากบริเวณ ขยะในกองฝังกลบสู่พื้นที่โดยรอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 การ จัดการขยะตกค้างที่ไม่สามารถฝังกลบได้ใน 1 วัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 การจัดการขยะกระจัดกระจางในบริเวณกองฝังกลบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.97

4.1.3.2 เก็บแบบประเมินผลกระทบที่เกิดจากประชากรเมลงวันในการฝึกอบรมของชุมชน ตำบลเลขาง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมู่บ้านที่อยู่ในบริเวณหุบฝั่งคลองของชุมชน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านสวนทุเรียน จำนวนประชากร 686 คน และ หมู่ 5 บ้านวังชุม จำนวนประชากร 318 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของยามานาเคน (Taro Yamane) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จากประชากรทั้งหมด 2 หมู่บ้าน ทั้งสิ้น 1,004 คน จะได้ตัวอย่าง จำนวน 287 คน รายละเอียดการคำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของ ยามานาเคน (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้มีความผิดพลาดได้ 5% มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,004}{1+1,004(0.05)^2} \\ n &= \frac{1,004}{1+1,004(0.0025)} \\ n &= \frac{1,004}{1+2.51} \\ n &= \frac{1,004}{3.51} \\ n &= 286.04 \\ n &\approx 287 \end{aligned}$$

ดังนั้น	จะต้องทำการสุ่มตัวอย่าง	จำนวน	287 คน
---------	-------------------------	-------	--------

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
เพศ		
ชาย	137	47.74
หญิง	150	52.26
รวม	287	100
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	58	20.21
31 – 40 ปี	64	22.30
41 – 50 ปี	67	23.34
มากกว่า 50 ปี	98	34.15
รวม	287	100
ระดับการศึกษาที่สำเร็จสูงสุด		
ประถมศึกษา	83	28.92
มัธยมศึกษาตอนต้น	51	17.77
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวท.	52	18.12
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	33	11.50
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	59	20.56
สูงกว่าปริญญาตรี	9	3.14
รวม	287	100

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ต้องแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
อาชีพหลัก		
รับราชการ	27	9.41
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	7.67
พนักงานภาคเอกชน	21	7.32
เกษตรกรรม	94	32.74
รับจ้างอิสระ	36	12.54
ลูกจ้างรายวัน	23	8.01
ค้าขาย	34	11.85
อื่น ๆ ระบุ.....	30	10.45
รวม	287	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	43	14.98
5,001 – 10,000 บาท	65	22.65
10,001 – 15,000 บาท	66	23.00
15,001 – 20,000 บาท	55	19.16
มากกว่า 20,000 บาท	58	20.21
รวม	287	100
สมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่จริง		
1 คน	6	2.09
2 – 4 คน	185	64.46
5 – 7 คน	88	30.66
8 – 10 คน	7	2.44
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	1	0.35
รวม	287	100

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม(ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
ระยะเวลาที่ท่านพักอาศัยในชุมชนต้านลบทาง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี		
ต่ำกว่า 5 ปี	17	5.92
6 – 10 ปี	26	9.07
11 – 20 ปี	48	16.72
มากกว่า 20 ปี	196	68.29
รวม	287	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานและอาศัยอยู่รอบ ๆ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 52.26 ส่วนเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็น ร้อยละ 47.74 มีอายุ อยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 34.15 รองลงมา มีอายุมากกว่า 41-50 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.34 มีอายุในช่วง 31-40 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 และอายุ ต่ำกว่า 30 คน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92 รองลงมา รับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.56 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวท.จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 ระดับ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.12 ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.หรือ เทียบเท่าจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 9 คน คิด เป็นร้อยละ 3.14 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 32.74 ประกอบ อาชีพรับจ้างอิสระจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12.54 ประกอบอาชีพทำ稼ยจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อย ละ 11.85 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.45 ประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 ประกอบอาชีพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.67 ประกอบอาชีพนักงานภาคเอกชนจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.32 และประกอบอาชีพลูกจ้างรายวัน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.01 ส่วนใหญ่ฐานเงินเดือนประชากรในชุมชนอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมา ฐานเงินเดือนอยู่ที่ 5,001 -10,000 บาท จำนวน 65

คน คิดเป็นร้อยละ 22.65 ฐานเงินเดือนอยู่ที่มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 ฐานเงินเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.16 และฐานเงินเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.98 ส่วนใหญ่สามารถรับครัวอยู่ที่ 2 – 4 คน จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 64.46 รองลงมาสามารถในครอบครัวอยู่ที่ 5 - 7 คน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 30.66 สามารถในครอบครัวอยู่ที่ 8 – 10 คน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 สามารถในครอบครัวอยู่ที่ 1 คน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.09 และสามารถในครอบครัวมากกว่า 10 คนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.35 ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนมากกว่า 20 ปี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 68.29 รองลงมาระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนอยู่ที่ 11 – 20 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.72 ระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนอยู่ที่ 6 – 10 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.07 และระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.92

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินสภาพปัญหาในการฝังกลบขยะในชุมชนตำบลเขาวง อําเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล เกี่ยวกับการประเมินสภาพปัญหาในการฝังกลบขยะ ในชุมชนตำบลเขาวง อําเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
4. การจัดการปัญหา แมลงวันชูกชุมบริเวณ ขยะในกองของฝังกลบโคน การฉีดยาฆ่าแมลงวัน	31 (10.76)	50 (17.36)	127 (44.10)	79 (27.43)	2.11	0.93	พอใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่าโดยภาพรวมประชากรในหมู่ 1 บ้านสวนทุเรียน หมู่ 5 บ้านวังบูมที่อยู่ในบริเวณ
หลุมฝังกลบขยะในชุมชนตำบลเขาวง อําเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ประเมินการจัดการ
ปัญหาผลกระทบที่เกิดจะประชากรแมลงวัน อยู่ในระดับมีการทำบ้างไม่ทำบ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11
และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93

4.1.3.3 เก็บแบบประเมินข้อความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรองประชาชนในชุมชนตำบล เขาวง อำเภอบ้านตาบุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กำหนดขนาดของตัวอย่างประชากรโดยวิธีการของยามานาเ內่ (Taro Yamane) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จากประชากรทั้งหมด 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านสวนทูเรียน จำนวนประชากร 686 คน หมู่ 2 บ้านบางสาว จำนวนประชากร 1,087 คน หมู่ 4 บ้านซ่องไม้คำ จำนวนประชากร 180 คน หมู่ 5 บ้านวังชุม จำนวนประชากร 318 คน หมู่ 6 บ้านถ้ำน้ำ จำนวนประชากร 439 คน ทั้งสิ้น 2,710 คน จะได้ตัวอย่าง จำนวน 349 คน รายละเอียดการคำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของยามานาเ内的 (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ยอนให้มีความผิดพลาดได้ 5% มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{2,710}{1+2,710(0.05)^2} \\ n &= \frac{2,710}{1+2,710(0.0025)} \\ n &= \frac{2,710}{1+6.78} \\ n &= \frac{2,710}{7.78} \\ n &= 348.59 \\ n &\approx 349 \end{aligned}$$

ตั้งน้ำ้	จะต้องทำการสุ่มตัวอย่าง	จำนวน	349 คน
----------	-------------------------	-------	--------

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
เพศ		
ชาย	151	52.98
หญิง	198	69.47
รวม	349	100
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	77	27.02
31 – 40 ปี	84	29.47
41 – 50 ปี	79	27.72
มากกว่า 50 ปี	109	38.25
รวม	349	100
ระดับการศึกษาที่สำเร็จสูงสุด		
ประถมศึกษา	98	34.39
มัธยมศึกษาตอนต้น	62	21.75
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวท.	60	21.05
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	46	16.14
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	69	24.21
สูงกว่าปริญญาตรี	14	4.91
รวม	349	100

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม(ต่อ)

ชื่อสูด	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
อาชีพหลัก		
รับราชการ	35	12.28
พนักงานธุรกิจวิสาหกิจ	30	10.53
พนักงานภาคเอกชน	21	7.37
เกษตรกรรม	119	41.75
รับจ้างอิสระ	45	15.79
ลูกจ้างรายวัน	39	13.68
ค้าขาย	33	11.58
อื่น ๆ ระบุ.....	27	9.47
รวม	349	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	56	19.65
5,001 – 10,000 บาท	86	30.18
10,001 – 15,000 บาท	74	25.96
15,001 – 20,000 บาท	65	22.81
มากกว่า 20,000 บาท	68	23.86
รวม	349	100
สมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่จริง		
1 คน	13	4.56
2 – 4 คน	231	81.05
5 – 7 คน	89	31.23
8 – 10 คน	13	4.56
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	3	1.05
รวม	349	100

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม(ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ %
ระยะเวลาที่ท่านพักอาศัยในชุมชนตำบลเลขาวง จำเกอนบ้านตาขุน ขังหวัดสุราษฎร์ธานี		
ต่ำกว่า 5 ปี	26	9.12
6 – 10 ปี	26	9.12
11 – 20 ปี	66	23.16
มากกว่า 20 ปี	231	81.05
รวม	349	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานและอาศัยอยู่รอบ ๆ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 69.47 ส่วนเพศชาย จำนวน 151 คน คิดเป็น ร้อยละ 52.98 มีอายุอยู่ ในช่วง 50 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รองลงมา มีอายุมากกว่า 41-50 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 27.72 มีอายุในช่วง 31-40 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 29.47 และอายุ ต่ำกว่า 30 คน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 27.02 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุดจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 34.39 รองลงมา รับการศึกษาปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 24.21 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ปวท.จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 ระดับ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 ระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส.หรือ เทียบเท่าจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 14 คน คิด เป็นร้อยละ 4.91 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 ประกอบ อาชีพรับจ้างอิสระจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ประกอบอาชีพลูกจ้างรายวันจำนวน 39 คน คิด เป็นร้อยละ 13.68 ประกอบอาชีพรับราชการจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.58 ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47 และประกอบอาชีพพนักงานภาคเอกชน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.37 ส่วนใหญ่ฐานเงินเดือนอยู่ที่ 5,001 -10,000 บาท จำนวน 86 คน คิด เป็นร้อยละ 30.18 รองลงมาฐานเงินเดือนประชากรในชุมชนอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 74 คน

คิดเป็นร้อยละ 25.96 ฐานเงินเดือนอยู่ที่มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 23.86 ฐานเงินเดือน 15,000 – 20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 22.81 และฐานเงินเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.65 ส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 2 – 4 คน จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 81.05 รองลงมาสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 5 - 7 คน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 31.23 สมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 8 – 10 คน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.56 สมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 1 คน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.56 สมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่มีสมาชิกมากกว่า 10 คน ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 ส่วนใหญ่ระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนมากกว่า 20 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 81.05 รองลงมาระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนอยู่ที่ 11 – 20 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 23.16 ระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนอยู่ที่ 6 – 10 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.12 และระยะเวลาในการพักอาศัยของประชากรในชุมชนต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.12

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผล เกี่ยวกับการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรองของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน ในชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
1. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ	178 (51.00)	169 (48.42)	2 (0.57)	0 (0.00)	3.50	0.51	ดี
1.1 การรักษาความสะอาดในชุมชนเป็นหน้าที่ของทุกคน							
1.2 การทึ่งขยะลงถังเป็นหน้าที่ที่ทุกคนพึงปฏิบัติ	175 (50.14)	170 (48.71)	4 (1.15)	0 (0.00)	3.49	0.52	ดี
1.3 การจัดหาถังขยะเป็นหน้าที่ที่ทุกบ้านต้องจัดหาเอง	35 (10.03)	71 (20.34)	150 (42.98)	93 (26.65)	2.14	0.92	พอใช้

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผล เกี่ยวกับการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรองประชาชนในการจัดการของชุมชนในชุมชนตำบลเลขาง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี(ต่อ)

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
1.4 หากไม่มีถังขยะหน้าบ้าน สามารถนำขยะไปทิ้งในที่สาธารณะได้	29 (8.31)	48 (13.75)	137 (39.26)	135 (38.68)	1.92	0.92	พอใช้
1.5 หากไม่มีถังขยะสามารถเก็บขยะไว้แล้วนำมาทิ้งเมื่อพบถังขยะ	108 (30.95)	102 (29.23)	97 (27.79)	42 (12.03)	2.79	1.01	ดี
1.6 การคัดแยกมูลฝอยทำให้ลดปริมาณขยะ	134 (38.40)	169 (48.42)	24 (6.88)	22 (6.30)	3.19	0.82	ดี
1.7 การทำความสะอาดหน้าบ้านเป็นหน้าที่ของคนเอง ไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานรัฐ	130 (37.25)	161 (46.13)	29 (8.31)	29 (8.31)	3.12	0.88	ดี
1.8 การทำความสะอาดในชุมชนเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ	118 (33.81)	164 (46.99)	47 (13.47)	20 (5.73)	3.09	0.83	ดี
2. ความคิดในการคัดแยกขยะ	199 (57.02)	137 (39.26)	10 (2.87)	3 (0.86)	3.52	0.60	ดีมาก
2.1 การคัดแยกขยะมูลฝอยในชุมชนเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องปฏิบัติ							

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผล เกี่ยวกับการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน ในชุมชนตำบลเทราวด อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี(ต่อ)

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
2.2 หากชุมชนไม่ทำการคัดแยกขยะมูลฝอยจะทำให้หน่วยงานของรัฐต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น	195 (55.87)	142 (40.69)	12 (3.44)	0 (0.00)	3.52	0.56	ดีมาก
2.3 ทึ่งขยะในที่สาธารณะถือว่าไม่เป็นความผิด เพราะหน่วยงานรัฐจะต้องรับผิดชอบเอง	29 (8.31)	48 (13.75)	138 (39.54)	134 (38.40)	1.92	0.92	พอใช้
2.4 การทึ่งขยะไม่เลือกที่หากคนในชุมชนทึ่งคนละชิ้นจะทำให้ขยะเกลื่อนชุมชนได้	176 (50.43)	170 (48.71)	3 (0.86)	0 (0.00)	3.50	0.52	ดี
2.5 หากทุกคนทำความสะอาดหน้าบ้านและคัดแยกขยะมูลฝอยจะทำให้ชุมชนน่าอยู่มากขึ้น	182 (52.15)	165 (47.28)	2 (0.57)	0 (0.00)	3.52	0.51	ดีมาก
2.6 การคัดแยกขยะก่อนทึ่งทำให้เสียเวลาโดยใช้เหตุ	48 (13.75)	58 (16.62)	139 (39.83)	104 (29.80)	2.14	1.00	พอใช้
2.7 การคัดแยกมูลฝอยเป็นหน้าทึ่งของหน่วยงานรัฐ	77 (22.06)	79 (22.64)	116 (33.24)	77 (22.06)	2.45	1.06	พอใช้

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล เกี่ยวกับการประเมิน
ความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรองประชาชนในการจัดการขยะชุมชน ในชุมชนตำบลเลขาว
อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี(ต่อ)

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
3. การจัดการขยะ							
3.1 ปัจจุบันท่านทึ่งขยะลงที่จัดเก็บทุกครั้ง	178 (51.00)	169 (48.42)	2 (0.57)	0 (0.00)	3.50	0.51	ดี
3.2 ปัจจุบันท่านคัดแยกขยะก่อนทึ่งทุกครั้ง	173 (49.57)	172 (49.28)	4 (1.15)	0 (0.00)	3.48	0.52	ดี
4. ประเด็นคำถาแก่กัน							
การจัดการขยะ	177 (50.72)	170 (48.71)	2 (0.57)	0 (0.00)	3.50	0.51	ดี
4.1 ท่านจัดหาที่ร่องรับขยะบริเวณหน้าบ้านเอง							
4.2 ท่านร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานรัฐรณรงค์เกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยทุกครั้ง	173 (49.57)	171 (49.00)	5 (1.43)	0 (0.00)	3.49	0.52	ดี
4.3 ท่านมีการคัดแยกขยะอันตราบทุกครั้ง	177 (50.72)	170 (48.71)	2 (0.57)	0 (0.00)	3.50	0.51	ดี
4.4 ขยะอินทรีย์นำมาทำปุ๋ยหมัก เพื่อลดค่าใช้จ่ายของครัวเรือน	173 (49.57)	171 (49.00)	5 (1.43)	0 (0.00)	3.48	0.53	ดี
4.5 ท่านมีการนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ใหม่เป็นประจำ	173 (49.57)	172 (49.28)	4 (1.15)	0 (0.00)	3.48	0.52	ดี

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล เกี่ยวกับการประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรองประชาชนในการจัดการขยะชุมชน ในชุมชนตำบลเจาวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี(ต่อ)

รายงานการแก้ไขปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา				ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผล
	4	3	2	1			
4.6 ขยะที่มีค่า ท่านได้คัดแยกขยะ และนำไปจำหน่ายทุกครั้ง	176 (50.43)	171 (49.00)	2 (0.57)	0 (0.00)	3.50	0.51	ดี
4.7 ในที่สาธารณะ ท่านได้ทึ่งขยะตามประเภทของถังที่หน่วยงานรัฐได้จัดเตรียมไว้ให้ทุกครั้ง	173 (49.57)	171 (49.00)	5 (1.43)	0 (0.00)	3.48	0.53	ดี
รวม	3387 (40.44)	3390 (40.47)	940 (11.22)	659 (7.87)	3.13	0.68	ดี

สรุปข้อเสนอแนะ จากการเก็บรวบรวมข้อเสนอแนะ ได้ทำการวิเคราะห์และสรุปได้ว่า ความต้องการของประชาชนในชุมชนตำบลเจาวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถังแยกประเภทขยะแต่ละจุด เพื่อให้สะดวกในการนำขยะที่แยกประเภทแล้วไปทิ้งในถังขยะให้ถูกประเภท และความต้องการ การจัดการการขนถ่ายขยะของรถเก็บขยะเพื่อคัดแยกขยะในการเก็บเพื่อนำถ่ายขยะไปยังหมู่บ้านกลบขยะ

จากตารางที่ 4.13 พบร่วมกัน 5 หมู่บ้านในชุมชนตำบลเจาวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ประเมินความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรองประชาชนในการจัดการขยะชุมชน ในชุมชนตำบลเจาวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 แสดงได้ว่า การแสดงได้ว่า การจัดการ การผังกลบขยะของชุมชนตำบลเจาวง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทุกกิจกรรม ประชาชนในชุมชนเห็นด้วยกับการจัดการขยะองในแต่ละครัวเรือน โดยเรียงลำดับความร่วมมือของประชาชนในชุมชนใน

ด้านการจัดการของบ้านชุมชนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การคัดแยกขยะมูลฝอยในชุมชนเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องปฏิบัติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 รองลงมาหากชุมชนไม่ทำการคัดแยกขยะมูลฝอยจะทำให้หน่วยงานของรัฐต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 หากทุกคนทำความสะอาดหน้าบ้านและคัดแยกขยะมูลฝอยจะทำให้ชุมชนน่าอยู่มากขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 การรักษาความสะอาดในชุมชนเป็นหน้าที่ของทุกคน และปัจจุบันท่านทึ่งจะลงที่จัดเก็บทุกครั้ง และท่านจัดหาที่ร่องรับขยะบริเวณหน้าบ้านเอง และท่านมีการคัดแยกขยะอันตรายทุกครั้ง และขยะที่มีค่า ท่านได้คัดแยกขยะและนำไปจำหน่ายทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 การทึ่งขยะไม่เลือกที่ หากคนในชุมชนทึ่งคงจะทำให้ขยะเกลื่อนชุมชนได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 การทึ่งขยะลงถังเป็นหน้าที่ที่ทุกคนพึงปฏิบัติ และท่านร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานรัฐรณรงค์เกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ปัจจุบันท่านคัดแยกขยะก่อนทึ่งทุกครั้ง และท่านมีการนำขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ใหม่เป็นประจำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ขณะนี้นำมาราบบุญมาก เพื่อลดค่าใช้จ่ายของครัวเรือน และในที่สาธารณะ ท่านได้ทึ่งขยะตามประเภทของถังที่หน่วยงานรัฐได้จัดเตรียมไว้ให้ทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 การคัดแยกมูลฝอยทำให้ลดปริมาณขยะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 การทำความสะอาดหน้าบ้านเป็นหน้าที่ของตนเองไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 การทำความสะอาดในชุมชนเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 หากไม่มีถังขยะ สามารถเก็บขยะไว้แล้วนำมาทึ่งเมื่อพบถังขยะ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 การคัดแยกมูลฝอยเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 การจัดหาถังขยะเป็นหน้าที่ที่ทุกบ้านต้องจัดหาเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 การคัดแยกขยะก่อนทึ่งทำให้เสียเวลาโดยใช้เหตุ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 หากไม่มีถังขยะหน้าบ้าน สามารถนำขยะไปทึ่งในที่สาธารณะได้ และการทึ่งขยะในที่สาธารณะ ถือว่าไม่เป็นความผิดเพราะหน่วยงานรัฐจะต้องรับผิดชอบเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92

4.1.4 สรุปประเด็นปัญหาเบี่ยงบูรณาการในชุมชนตำบลเลขาว อําเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.13 สรุปประเด็นปัญหาเบี่ยงบูรณาการในชุมชนตำบลเลขาว อําเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัญหาเบี่ยงบูรณาการที่เกิดขึ้นในชุมชน	เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา
1. ปัญหาเบี่ยงบูรณาการที่ไม่ได้นำไปกำจัด	มาตรการในการจัดการขยะ
2. ประชากรในชุมชนมีความรู้ในการจัดการขยะแต่เกิดจาก การขาดความตระหนักรถและการให้ความสำคัญในการคัดแยกประเภทขยะแต่ละประเภทออกก่อนนำมาทิ้งในจุดที่พักขยะที่รัฐได้จัดเตรียมไว้ให้	มาตรการในการจัดการขยะ
3. ปัญหาการขาดความรู้ของเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดการขยะชุมชน	มาตรการในการจัดการขยะ
4. ปัญหาที่เจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในการจัดการขยะน้อย	มาตรการในการจัดการขยะ
5. ปัญหาภาระน้ำจัดเก็บและรถขนข้ามขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะ	มาตรการในการจัดการขยะ
6. ปัญหาเบี่ยงบูรณาการจัดจ้างในบริเวณหลุมฝังกลบ	ข้อกำหนดในการควบคุมหลุมฝังกลบ
7. ปัญหาในการห้ามคนภายนอกนำขยะมาทิ้งในบริเวณหลุมฝังกลบ	ข้อกำหนดในการควบคุมหลุมฝังกลบ
8. ปัญหาในการรองรับปริมาณขยะของหลุมฝังกลบแบบเทกอง	ยกระดับในการออกแบบหลุมฝังกลบแบบเทกอง โดยให้มีการควบคุม
9. หลุมฝังกลบขยะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์พาหะนำโรคต่าง ๆ	การออกแบบหลุมฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล
10. กลิ่นเหม็นที่เกิดจากกองขยะ	การออกแบบหลุมฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล
11. น้ำชาขยะที่ไหลลอกออกจากบริเวณหลุมฝังกลบท่าให้เกิดการปนเปื้อนของดิน	การออกแบบหลุมฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

4.2 การกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ

4.2.1 มาตรการแก้ไขปัญหาตอกค้าง

ตารางที่ 4.14 มาตรการในการแก้ไขปัญหาขยะตอกค้าง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะ	
มาตรการ	แนวทางปฏิบัติ
มาตรการที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บขยะ หน่วยงานที่เก็บขยะ	<ol style="list-style-type: none"> เก็บขยะตามกำหนดเวลา เพิ่มจำนวนรอบในการเก็บขยะ จัดให้มีการเพิ่มเข้าหน้าที่และเครื่องมือที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

4.2.2 มาตรการการเสริมสร้างความตระหนักในการคัดแยกประเภทขยะ

ตารางที่ 4.15 มาตรการการเสริมสร้างความตระหนักในการคัดแยกประเภทขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	
มาตรการ	แนวทางปฏิบัติ
มาตรการที่ 2 สร้างกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาและส่งเสริมให้มีการนำระบบฉลากสิ่งแวดล้อมมาใช้ สำหรับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อความสะดวกในการคัดแยก และนำกลับมาใช้ซ้ำและแปรรูปใช้ใหม่
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริโภcyอย่างยั่งยืน	
มาตรการ	แนวทางปฏิบัติ
มาตรการที่ 1 เสริมสร้างจิตสำนึกในการลดขยะ	<ol style="list-style-type: none"> รณรงค์ส่งเสริมการลดการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย ลดการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดปัญหานามพิษหรือที่เป็นภาระต่อสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างเครือข่ายการบริโภcyอย่างยั่งยืน โดยการสนับสนุนการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพลดขยะ และใช้ประโยชน์จากขยะ	
มาตรการที่ 1 เสริมสร้างจิตสำนึกรักด้านการลด คัดแยกขยะ	1. ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้และสร้างจิตสำนึกรักให้ประชาชนในชุมชนลดและคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ โดยการคัดแยกขยะและของเสียอันตราย โดยเน้นการคัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ออกจากขยะทั่วไป
มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการลด คัดแยกขยะที่แหล่งกำเนิด	1. พัฒนาเกณฑ์ กฎระเบียบการคัดแยกขยะจากแหล่งกำเนิดที่สำคัญ เช่น โรงเรียน สำนักงาน สถานที่ราชการ เป็นต้น
มาตรการที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจรีไซเคิล	1. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพความสามารถของกลุ่มผู้คัดแยกและร้านค้าของเก่า โดยการให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ เช่น ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ และความปลอดภัย การตลาดรีไซเคิลกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4.2.3 ปัญหาการขาดความรู้ของเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดการขยะชุมชน
 ตารางที่ 4.16 มาตรการให้การให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่และจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดการขยะชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะ	
มาตรการ	แนวทางปฏิบัติ
มาตรการที่ 2 จัดให้มีการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการขยะชุมชน	1. จัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ในด้านการจัดการขยะอยู่เสมอ
มาตรการที่ 3 อุปกรณ์เครื่องมือที่เหมาะสมใน การจัดการขยะชุมชน	1. จัดให้ภาครัฐจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินการจัดการขยะชุมชน

4.2.4 ปัญหาที่เจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในการจัดการขยะน้อย
ตารางที่ 4.17 มาตรการในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่เข้าไปส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะ	
มาตรการ	แนวทางปฏิบัติ
มาตรการที่ 2 จัดให้มีการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการขยะชุมชน	1. จัดให้มีการประชุมของเจ้าหน้าที่อยู่เสมอเพื่อหากิจกรรมในการจัดการขยะในชุมชนที่เข้าไปมีส่วนร่วมกับประชากรในชุมชน

4.2.5 ปัญหาภานะจัดเก็บและรถขนย้ายขยะไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะ
ตารางที่ 4.18 มาตรการในการจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ในการจัดการขยะชุมชน

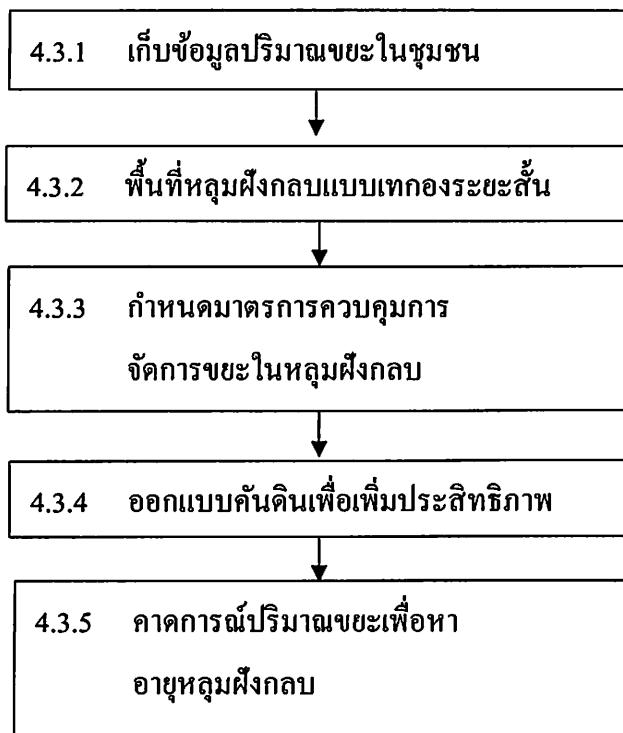
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะ	
มาตรการ	แนวทางปฏิบัติ
มาตรการที่ 3 อุปกรณ์เครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดการขยะชุมชน	1. จัดหาภานะที่เก็บขยะในประเภทต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะ	
มาตรการ	มาตรการ
มาตรการที่ 1 การจัดการรถขนย้ายขยะ	มาตรการที่ 1 การจัดการรถขนย้ายขยะ

4.2.6 เป้าหมายในการลดปริมาณขยะเพื่อการนำกลับมาใช้ประโยชน์
ตารางที่ 4.19 เป้าหมายและปริมาณการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์

กิจกรรม	ระยะเวลา(ปี)			เป้าหมาย
	2561-2563	2564-2566	2567-2570	
1. ศัดแยกและนำกลับคืนขยะรีไซเคิล	10	15	20	20
2. การใช้ประโยชน์ขยะอินทรีย์	3	6	10	10
รวม	13	21	30	30

4.3 การออกแบบหลุมฝังกลบแบบเทกอรั่งระบะสัน (Open Dump)

ขั้นตอนในการออกแบบหลุมฝังกลบแบบเทกอรั่งระบะสัน โดยให้มีการควบคุมมีขั้นตอนดังนี้

รูปที่ 4.1 ขั้นตอนในการออกแบบหลุมฝังกลบแบบเทกอรั่งระบะสัน โดยมีการควบคุม

4.3.1 เก็บข้อมูลปริมาณยะในชุมชน

การเก็บข้อมูลปริมาณยะในชุมชนจะแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ 1. ปริมาณยะที่นำเข้าไป กำจัด 2. ปริมาณยะที่ตกร้าง โดยการเก็บข้อมูล 10 วัน ติดต่อกัน เป็นระยะเวลา 3 เดือน ดังต่อไปนี้

4.3.1.1 ข้อมูลปริมาณยะที่นำเข้ามาฝังกลบในชุมชนตามลักษณะ อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย ปริมาณของที่นำเข้ากำจัดในหมู่บ้านในชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนพฤษภาคม

ปริมาณของที่นำไปฝังกลบในแต่ละวันของเดือนพฤษภาคม	
วัน เดือน ปี	รวมน้ำหนักของ (กิโลกรัม/วัน)
19 พฤษภาคม 2561	1,180
20 พฤษภาคม 2561	945
21 พฤษภาคม 2561	1,265
22 พฤษภาคม 2561	755
23 พฤษภาคม 2561	475
24 พฤษภาคม 2561	1,025
25 พฤษภาคม 2561	1,065
26 พฤษภาคม 2561	470
27 พฤษภาคม 2561	720
28 พฤษภาคม 2561	990
เฉลี่ย	889

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ปริมาณขยะที่นำเข้ากำจัดในหลุมฝังกลบขยะในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนมิถุนายน

ปริมาณขยะที่นำไปฝังกลบในแต่ละวันของเดือนมิถุนายน	
วัน เดือน ปี	รวมน้ำหนักขยะ (กิโลกรัม/วัน)
01 มิถุนายน 2561	920
02 มิถุนายน 2561	490
03 มิถุนายน 2561	860
04 มิถุนายน 2561	845
05 มิถุนายน 2561	520
06 มิถุนายน 2561	895
07 มิถุนายน 2561	1,000
08 มิถุนายน 2561	775
09 มิถุนายน 2561	500
10 มิถุนายน 2561	875
11 มิถุนายน 2561	1,125
เฉลี่ย	722

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ปริมาณของที่น้ำเข้ากำจัดในห้องผึ้งกลบขยะในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนกรกฎาคม

ปริมาณของที่น้ำไปฝังกลบในแต่ละวันของเดือนกรกฎาคม	
วัน เดือน ปี	รวมน้ำหนักของ (กิโลกรัม/วัน)
02 กรกฎาคม 2561	1,270
03 กรกฎาคม 2561	905
04 กรกฎาคม 2561	1,445
05 กรกฎาคม 2561	670
06 กรกฎาคม 2561	935
07 กรกฎาคม 2561	1,055
08 กรกฎาคม 2561	1,205
09 กรกฎาคม 2561	855
10 กรกฎาคม 2561	935
11 กรกฎาคม 2561	760
เฉลี่ย	1,003.5

ตารางที่ 4.23 ข้อมูลค่าเฉลี่ยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคมที่นำเข้ากำจัดในห้องผึ้งกลบขยะในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เดือน	ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของ (กิโลกรัม/เดือน)
พฤษภาคม	26,670
มิถุนายน	21,660
กรกฎาคม	30,105

จากตารางที่ 4.23 พบร่วมค่าเฉลี่ยปริมาณของที่น้ำเข้ามาฝังกลบในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 871.5 กิโลกรัมต่อวัน

4.3.1.2 ข้อมูลปริมาณของที่ตอกค้างที่ยังไม่ได้ฝังกลบอยู่ในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใน 1 วัน

ผู้ศึกษาได้ทำการบันทึกข้อมูลปริมาณของที่ตอกค้างที่ยังไม่ได้เก็บโดยรถขุดถ่ายของใน 1 วัน โดยใช้เครื่องซั่งน้ำหนัก ขนาด 60 กิโลกรัม พร้อมแบบบันทึกปริมาณของที่ตอกค้างที่ยังไม่เก็บโดยรถขุดถ่ายของ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 10 วัน ติดต่อ กันแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยปริมาณของที่ตอกค้างที่ยังไม่ได้ฝังกลบใน 1 วัน

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยปริมาณของที่ตอกค้างที่ยังไม่ได้ฝังกลบอยู่ในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนพฤษภาคม

ปริมาณของที่ตอกค้างในเดือนพฤษภาคม	
วัน เดือน ปี	รวมน้ำหนักของ (กิโลกรัม/วัน)
19 พฤษภาคม 2561	1,084
20 พฤษภาคม 2561	1,357
21 พฤษภาคม 2561	1,186
22 พฤษภาคม 2561	1,602
23 พฤษภาคม 2561	1,882
24 พฤษภาคม 2561	1,699
25 พฤษภาคม 2561	1,127
26 พฤษภาคม 2561	1,887
27 พฤษภาคม 2561	1,752
28 พฤษภาคม 2561	1,222
เฉลี่ย	1,479.8

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยปริมาณขยะต่อก้าวที่ยังไม่ได้ฝังกลบในชุมชนตำบลเขาวง อําเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนมิถุนายน

ปริมาณขยะที่ต่อก้าวในเดือนมิถุนายน	
วัน เดือน ปี	รวมน้ำหนักขยะ (กิโลกรัม/วัน)
01 มิถุนายน 2561	1,511
02 มิถุนายน 2561	1,802
03 มิถุนายน 2561	1,527
04 มิถุนายน 2561	1,432
05 มิถุนายน 2561	1,884
06 มิถุนายน 2561	1,540
07 มิถุนายน 2561	1,435
08 มิถุนายน 2561	1,650
09 มิถุนายน 2561	1,802
10 มิถุนายน 2561	1,602
11 มิถุนายน 2561	1,356
เฉลี่ย	1,594.64

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยปริมาณของตอกค้างที่ยังไม่ได้ฝังกลบในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป่าบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนกรกฎาคม

ปริมาณของที่นำໄไปฝังกลบในแต่ละวันของเดือนกรกฎาคม	
วัน เดือน ปี	รวมน้ำหนักของ (กิโลกรัม/วัน)
02 กรกฎาคม 2561	1,140
03 กรกฎาคม 2561	1,515
04 กรกฎาคม 2561	955
05 กรกฎาคม 2561	1,689
06 กรกฎาคม 2561	1,496
09 กรกฎาคม 2561	1,447
10 กรกฎาคม 2561	1,187
11 กรกฎาคม 2561	1,559
12 กรกฎาคม 2561	1,501
13 กรกฎาคม 2561	1,624
เฉลี่ย	1,283

ตารางที่ 4.27 ข้อมูลค่าเฉลี่ยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคมของที่ไม่ได้นำเข้ากำจัดในหมู่บ้านในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป่าบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

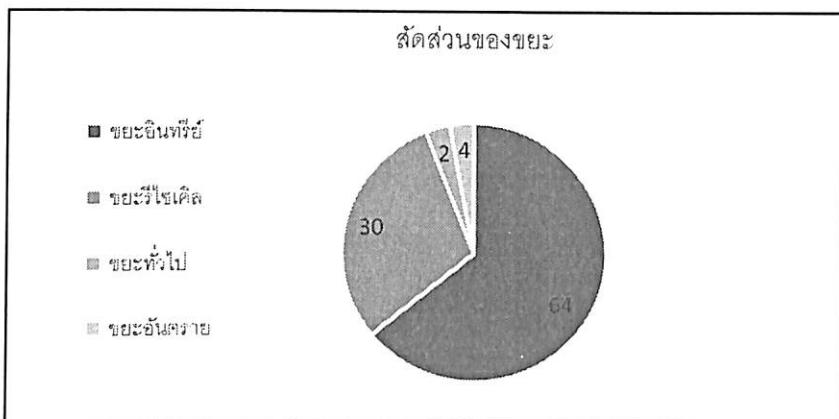
เดือน	ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของ (กิโลกรัม/เดือน)
พฤษภาคม	44,394
มิถุนายน	47,839.2
กรกฎาคม	38,490

จากตารางที่ 4.27 พบร่วมค่าเฉลี่ยปริมาณของตอกค้างที่ยังไม่ได้ฝังกลบในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป่าบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม เดือนมิถุนายน และเดือนกรกฎาคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1,452.48 กิโลกรัมต่อวัน

4.3.1.3 ข้อมูลปริมาณของทั้งหมดในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.28 ข้อมูลการแยกประเภทในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในแต่ละเดือน

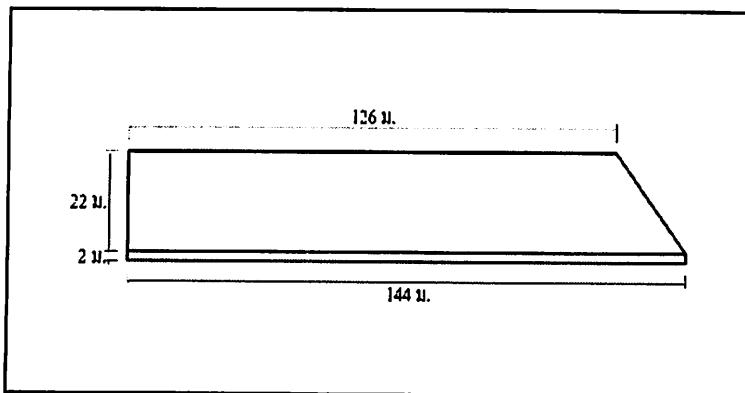
เดือน	ปริมาณของ ทั้งหมด (กก.)	ปริมาณของ อินทรีบี๊ (กก.)	ปริมาณของ รีไซเคิล (กก.)	ปริมาณของ หัวไป (กก.)	ปริมาณของ อันตราย (กก.)
พฤษภาคม	71,064	45,552.02	21,319.20	2,131.92	2,060.86
มิถุนายน	69,498	44,478.72	20,849.49	2,779.92	1,389.96
กรกฎาคม	68,595	42,528.9	20,578.5	2,743.8	1,3719

ภาพที่ 4.2 สัดส่วนของขยะในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.3.2 พื้นที่หลุมฝังกลบแบบเทกของระยะสั้น

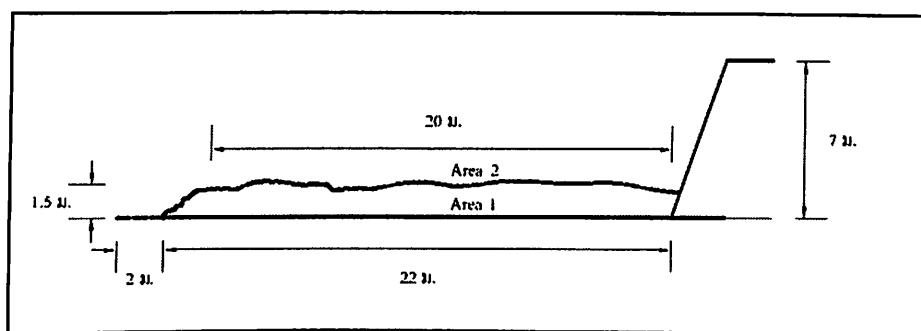
ขนาดหลุมฝังกลบ ยาว 144 ม. \times 21 ม. = 3,213 ตร.ม.(2ไร่)

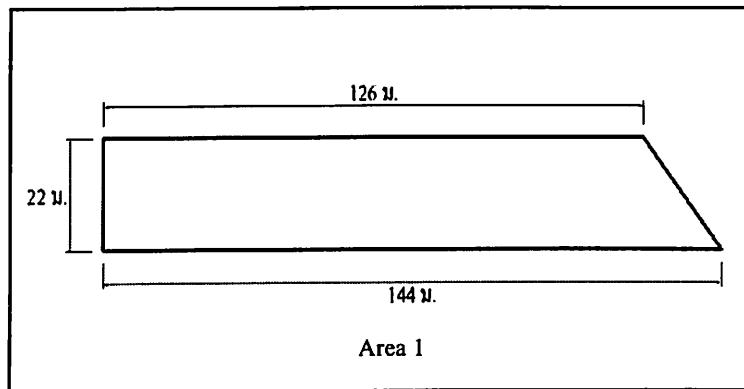
ภาพที่ 4.3 ขนาดพื้นที่หลุมฝังกลบในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พื้นที่ของหลุมฝังกลบในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีลักษณะเป็นพื้นที่เชิงเขา มีผนังดินที่มีความสูงอยู่ที่ 7 เมตร และ ถนนขนาดความกว้าง 2 เมตรที่ตัดผ่านหลุมฝังกลบ ใน การฝังกลบจะแบบเทกของอาจทำให้ การใช้พื้นที่ในการฝังกลบไม่ได้เต็มที่ จึงต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ฝังกลบดังนี้

การคำนวณปริมาณหลุมฝังกลบแบบเดิน(Open Dump)

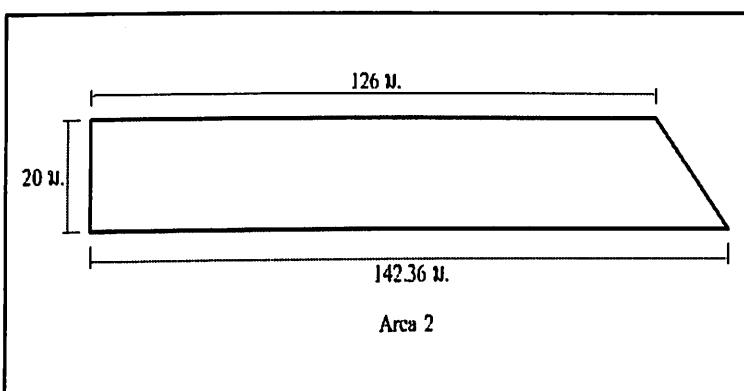

ภาพที่ 4.4 ปริมาตรของในหลุมฝังกลบแบบเทกของ

ภาพที่ 4.5 ขนาดด้านล่างหลุมฝังกลบขยะ

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู (Area1)} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านคู่ขนานกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 22 \text{ ม.} \times (126 \text{ ม.} + 144 \text{ ม.}) \\
 &= 2,970 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

ภาพที่ 4.6 ขนาดพื้นที่ด้านบนหลุมฝังกลบขยะ

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู (Area2)} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านคู่ขนานกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 22 \text{ ม.} \times (126 \text{ ม.} + 142.36 \text{ ม.}) \\
 &= 2,951.96 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

หาปริมาตรหลุมฝังกลบ

$$\begin{aligned}
 \text{Volume} &= \text{Area} \times h \\
 &= \left(\frac{\text{Area1} + \text{Area2}}{2} \right) \times h \\
 &= \left(\frac{2,970 \text{ ตร.ม.} + 2,951.96 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 1.5 \text{ ม.} \\
 &= \left(\frac{5,921.96 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 1.5 \text{ ม.} \\
 &= 2,960.98 \text{ ตร.ม.} \times 1.5 \text{ ม.} \\
 &= 4,441.47 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

4.3.3 ข้อกำหนดควบคุมหลุมฝังกลบ

ข้อกำหนดในการปรับปรุงพื้นที่การเทกของของขยะ (Open Dump) ให้เป็นการเทกของแบบควบคุม (Controlled Dump) โดยการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการพื้นที่เมืองต้นให้เป็นการเทกของแบบควบคุม (Controlled Dump) จะมีหลักการดังนี้

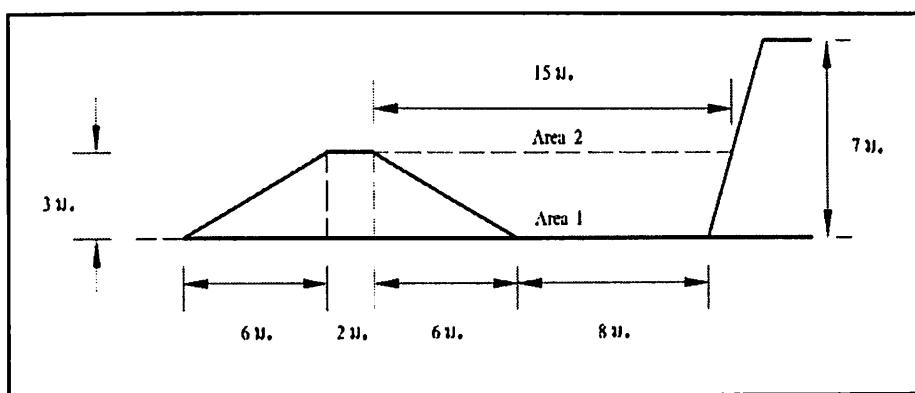
1. ห้ามจุดไฟในพื้นที่โดยเด็ดขาด ไม่ว่ากรณีใด ๆ ในพื้นที่เทกของขยะ
2. หน้างานจะต้องเลิกไม่ควรมีการเปิดหน้างานให้ญี่ แผลงงานกำจัดอย่างหนาแน่น และดำเนินการตามแผนงานนั้นด้วย
3. ความหนาของขยะในการฝังกลบ ไม่ควรนานมากกว่าขั้นละ 50 เซนติเมตร และจะต้องมีการบดอัดด้วย
4. มีการกลบทับด้วยดินกลบทับหนาประมาณ 15 เซนติเมตร ยกเว้นชั้นสุดท้ายให้กลบทับด้วยหินหนาอย่างน้อย 60 เซนติเมตร
5. ถนนทางเข้าดี ใช้งานได้ทุกฤดูกาล
6. มีรั้วล้อมรอบพื้นที่เทกของกำจัดขยะ และมีประตูทางเข้าพื้นที่
7. มีการบันทึกข้อมูลขยะที่เข้าสู่พื้นที่กำจัดขยะ
8. มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม
9. มีเจ้าหน้าที่ อุปกรณ์เครื่องมือที่เหมาะสมในการดำเนินการ

การปรับปรุงพื้นที่การจัดการขยะแบบเทกอง (Open Dump) เป็นการจัดการขยะแบบเทกองโดยมีการควบคุม (Controlled Dump) จะต้องที่มาตราการในเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

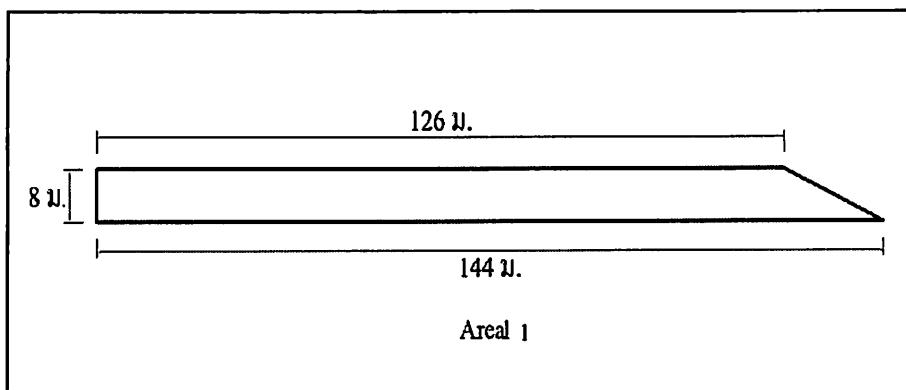
1. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ และผู้ควบคุมงาน ในพื้นที่
2. มีการตรวจสอบ ความคุณภาพพาหนะ และรถเก็บขยะที่เข้าออกพื้นที่
3. ข้อบังคับในการกำจัดขยะเข้าพื้นที่ โดยจะต้องอนุญาตให้นำขยะมากำจัด ได้เท่านั้น
4. ข้อบังคับในการกำหนดการใช้งาน เครื่องจักรอุปกรณ์ บ้านพาหนะในการกำจัดขยะ
5. ห้ามการจุดไฟเผาขยะในพื้นที่เด็ดขาด
6. มีกรควบคุมผู้ดูแลแยกขยะในพื้นที่
7. มีการควบคุมมิให้มีการนำสัตว์มาเลี้ยงในพื้นที่

4.3.4 การเพิ่มประสิทธิภาพหลุมฝังกลบโดยการสร้างคันดิน

การยกกระดับของหลุมฝังกลบแบบเทกอง(Open Dump)ให้มีการควบคุมการกำจัดขยะและออกแบบคันดินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้สามารถรองรับปริมาณขยะได้คุ้มค่าที่สุด

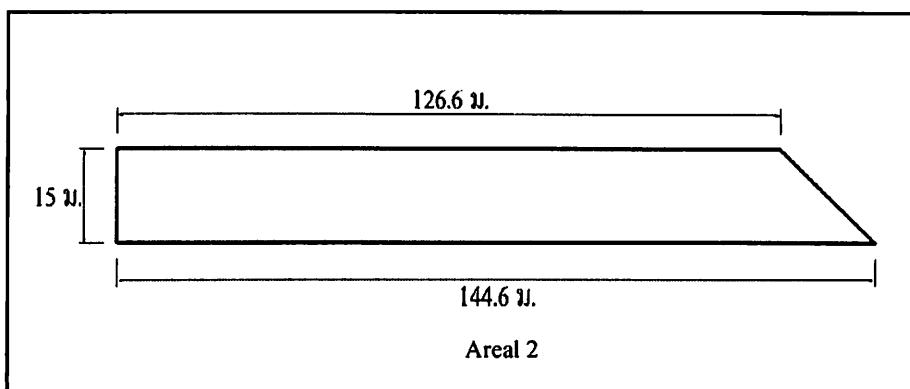
ภาพที่ 4.7 ขนาดแบบคันดินชั้นแรก

ภาพที่ 4.8 ขนาดพื้นที่กันหลุมฝังกลบ

การหาพื้นที่กันหลุมชั้นแรก (Area1)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านคู่ขนานกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 8 \text{ ม.} \times (126 \text{ ม.} + 144 \text{ ม.}) \\
 &= 1,080 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

ภาพที่ 4.9 ขนาดพื้นที่ด้านบนของหลุมฝังกลบ

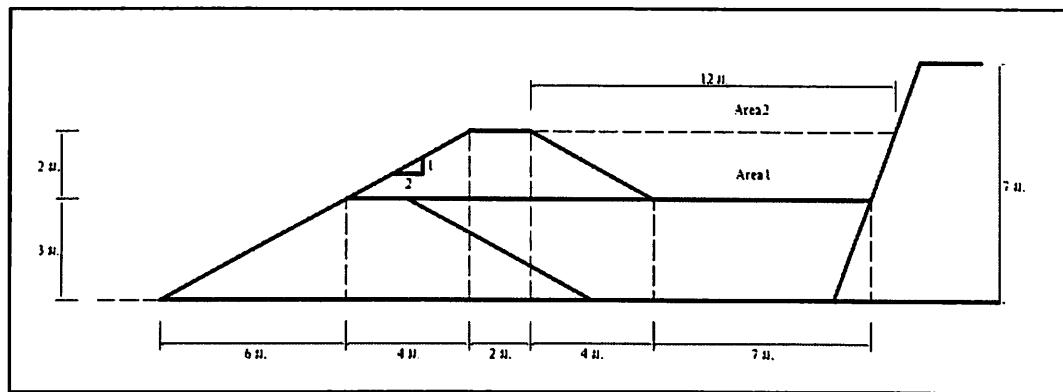
การหาพื้นที่ด้านบนของหลุมฝังกลบชั้นแรก (Area2)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านคู่ขนานกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 15 \text{ ม.} \times (126.60 \text{ ม.} + 144.60 \text{ ม.}) \\
 &= 2,034 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

หาปริมาตรหุ่มฝังกลบ

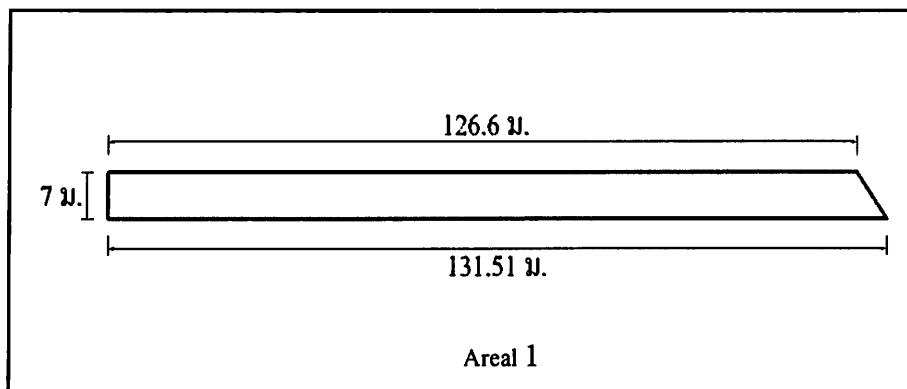
$$\begin{aligned}
 \text{Volume} &= \text{Area} \times h \\
 &= \left(\frac{\text{Area1} + \text{Area2}}{2} \right) \times h \\
 &= \left(\frac{1,080 \text{ ตร.ม.} + 2,034 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 3 \text{ ม.} \\
 &= \left(\frac{3,114 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 3 \text{ ม.} \\
 &= 1,557 \text{ ตร.ม.} \times 3 \text{ ม.} \\
 &= 4,671 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

4.3.5 การออกแบบการเสริมชั้นฝังกลบขยะ

ภาพที่ 4.10 การเสริมคันดินชั้นที่สอง

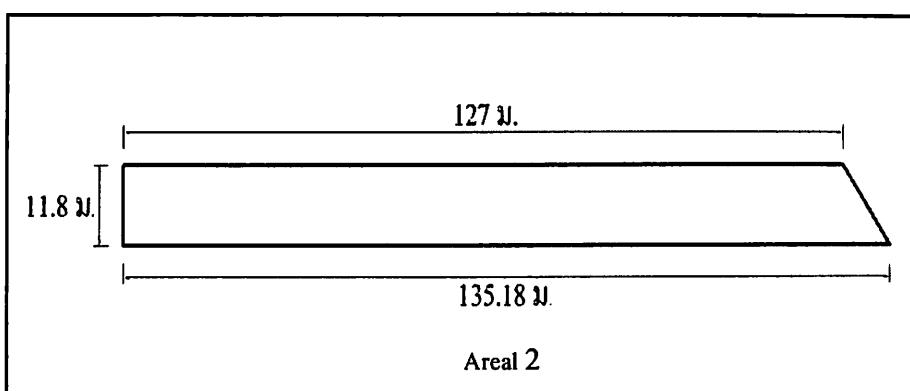
การหาพื้นที่ก้นหลุมฝังกลบและพื้นที่ด้านบนของหลุมฝังกลบชั้น 2

ภาพที่ 4.11 ขนาดพื้นที่ก้นหลุมฝังกลบ

การหาพื้นที่ก้นหลุมของชั้นหลุมที่ 2 (Area1)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านคู่ขนานกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 7 \text{ ม.} \times (126.60 \text{ ม.} + 131.51 \text{ ม.}) \\
 &= 903.39 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

ภาพที่ 4.12 ขนาดพื้นที่ด้านบนของหลุมฝังกลบ

การหาพื้นที่ด้านบนของชั้นหลุมที่ 2 (Area2)

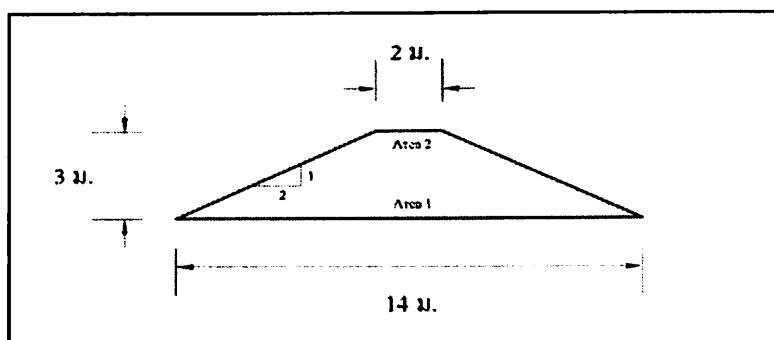
$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านคู่ขนานกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 11.80 \text{ ม.} \times (127 \text{ ม.} + 135.18 \text{ ม.}) \\
 &= 1,546.86 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

หาปริมาตรหลุมผึ่งกลบ

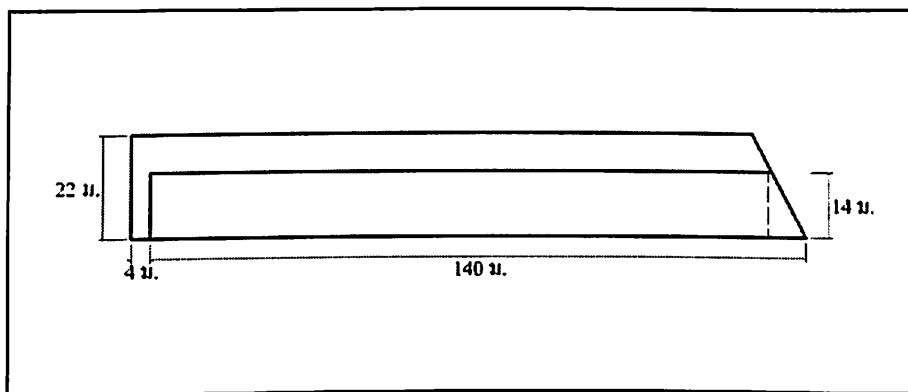
$$\begin{aligned}
 \text{Volume} &= \text{Area} \times h \\
 &= \left(\frac{\text{Area1} + \text{Area2}}{2} \right) \times h \\
 &= \left(\frac{903.39 \text{ ตร.ม.} + 1,546.86 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 2 \text{ ม.} \\
 &= \left(\frac{2,450.25 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 2 \text{ ม.} \\
 &= 1,225.13 \text{ ตร.ม.} \times 2 \text{ ม.} \\
 &= 2,450.25 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ปริมาตรหลุมผึ่งกลบแบบคันดิน 2 ชั้น} &= \text{แบบคันดินชั้นที่ 1} + \text{แบบคันดินชั้นที่ 2} \\
 &= 4,671 \text{ ลบ.ม.} + 2,450.25 \text{ ลบ.ม.} \\
 &= 7,121.25 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

การหาปริมาตรคันดินชั้นแรก

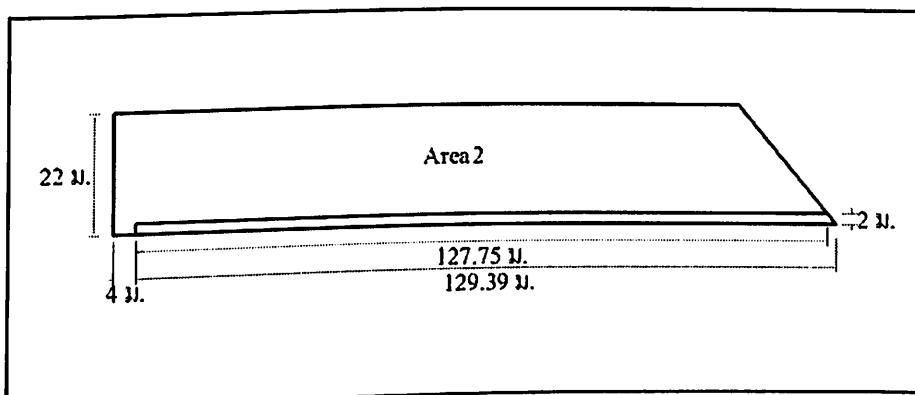
รูปที่ 4.13 ขนาดคันดินหลุมผึ่งกลบทะ

รูปที่ 4.14 ขนาดด้านล่างของแบบคันดินชั้นแรก (Area1)

การหาพื้นที่ด้านล่างของแบบคันดินชั้นแรก (Area1)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่(a) สี่เหลี่ยมคางหมู} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านถูกตัดกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 14 \text{ ม.} \times (128.55 \text{ ม.} + 140 \text{ ม.}) \\
 &= 1,879.85 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

รูปที่ 4.15 ขนาดด้านบนของแบบคันดินชั้นแรก (Area2)

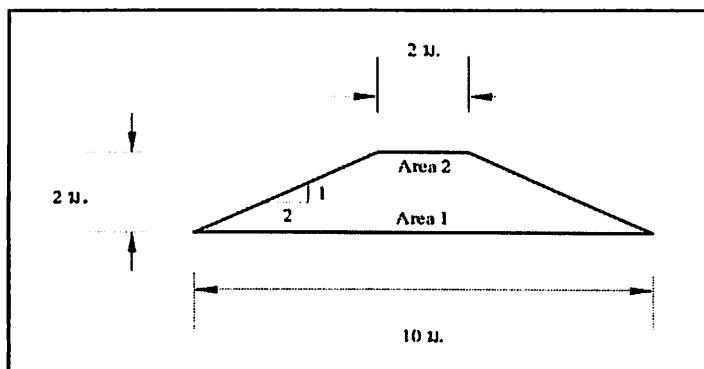
การหาพื้นที่ด้านบนแบบคันดินชั้นแรก (Area2)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคางหมู} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลบวกของความยาวของด้านถูกตัดกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 2 \text{ ม.} \times (127.75 \text{ ม.} + 129.39 \text{ ม.}) \\
 &= 257.14 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

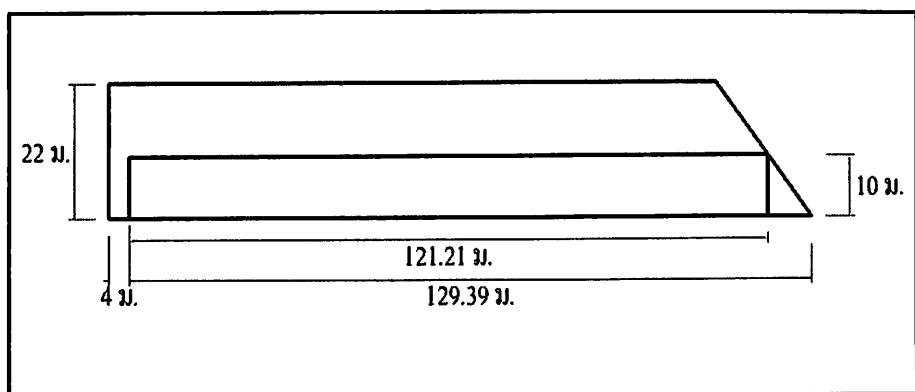
การคำนวณหาปริมาตรดินที่ใช้ในการทำแบบคันดินชั้นแรก

$$\begin{aligned}
 \text{Volume} &= \text{Area} \times h \\
 &= \left(\frac{\text{Area1} + \text{Area2}}{2} \right) \times h \\
 &= \left(\frac{1,879.85 \text{ ตร.ม.} + 257.14 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 3 \text{ ม.} \\
 &= \left(\frac{2,136.99 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 3 \text{ ม.} \\
 &= 1,068.50 \text{ ตร.ม.} \times 3 \text{ ม.} \\
 &= 3,205.49 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

การหาปริมาตรคันดินชั้นที่ 2

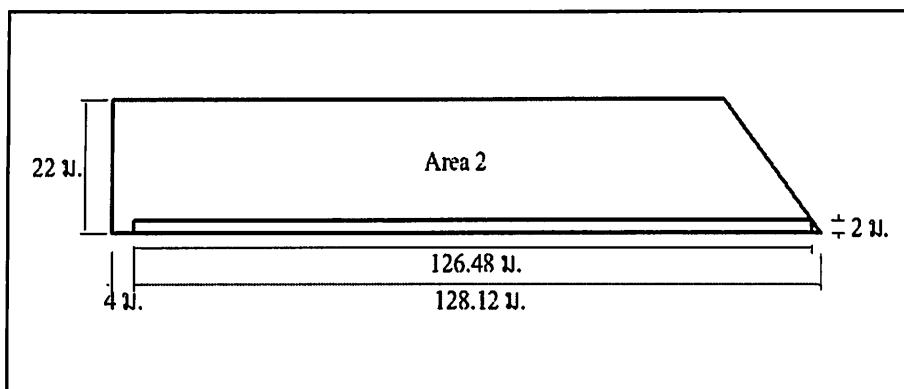
รูปที่ 4.16 ขนาดคันดินหลุมฝังกลบขยะ

รูปที่ 4.17 ขนาดด้านล่างของแบบคันดินชั้นที่ 2 (Area1)

การหาพื้นที่ด้านล่างของแบบคันดินชั้นที่ 2 (Area1)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยมคงที่} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลรวมของความยาวของด้านถูกต่อกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 10 \text{ ม.} \times (121.21 \text{ ม.} + 129.39 \text{ ม.}) \\
 &= 1,253 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

รูปที่ 4.18 ขนาดด้านบนของแบบคันดินชั้นที่ 2 (Area2)

การหาพื้นที่ด้านบนแบบคันดินชั้นที่ 2 (Area2)

$$\begin{aligned}
 \text{การหาพื้นที่(a) สี่เหลี่ยมคงที่} &= \frac{1}{2} \times \text{ความสูง} \times \text{ผลรวมของความยาวของด้านถูกต่อกัน} \\
 &= \frac{1}{2} \times 2 \text{ ม.} \times (126.48 \text{ ม.} + 128.12 \text{ ม.}) \\
 &= 254.6 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

การคำนวณหาปริมาตรดินที่ใช้ในการทำแบบคันดินชั้นแรก

$$\begin{aligned}
 \text{Volume} &= \text{Area} \times h \\
 &= \left(\frac{\text{Area1} + \text{Area2}}{2} \right) \times h \\
 &= \left(\frac{1,253 \text{ ตร.ม.} + 254.6 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 2 \text{ ม.} \\
 &= \left(\frac{1,507.6 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 2 \text{ ม.} \\
 &= 1,507.6 \text{ ตร.ม.}
 \end{aligned}$$

ปริมาตรดินทั้งหมดที่ต้องใช้ในการทำแบบคันดิน

$$\begin{aligned}
 \text{ปริมาตรดินทั้งหมด} &= \text{ปริมาตรแบบคันดินชั้นแรก} + \text{ปริมาตรแบบคันดินชั้นที่ 2} \\
 &= 3,205.49 \text{ ลบ.ม.} + 1,507.6 \text{ ลบ.ม.} \\
 &= 4,713.09 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 4.29 ปริมาตรหลุมฝังกลบก่อนและหลังปรับปรุง

ปริมาตรหลุมฝังกลบก่อนปรับปรุง m^3	ปริมาตรหลุมฝังกลบหลังปรับปรุง m^3
4,441.47	7,121.25

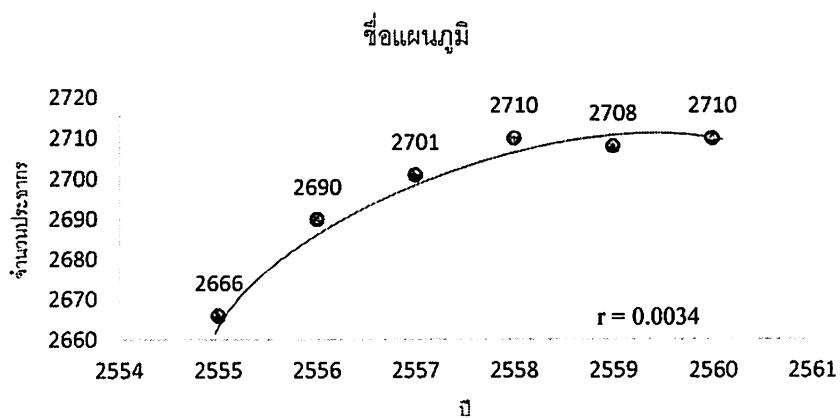
4.3.6 คาดการณ์ปริมาณเบยะและหาอายุหลุมฝังกลบแบบเทกของระยะสั้น

4.3.6.1 การคำนวณปริมาณเบยะและหาอายุหลุมฝังกลบแบบเทกของระยะสั้น
การเกิดเบยะและปริมาณเบยะ (สำนักบริหารการทะเบียนและกรรมการปักครอง)

ตารางที่ 4.30 จำนวนประชากรตามทะเบียนรายภูร์ตั้งแต่ปี 2555 – 2560 ปี ของประชากร
ในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอปานตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปี	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ครัวเรือน	ประชากรรวม (คน)
2555	1,340	1,326	1,054	2,666
2556	1,353	1,337	1,107	2,690
2557	1,369	1,332	1,143	2,701
2558	1,379	1,331	1,174	2,710
2559	1,376	1,332	1,192	2,708
2560	1,379	1,331	1,211	2,710

ตารางที่ 4.21 แผนภูมิประชากรตั้งแต่ปี 2555 – 2560 ปี

สูตรการทำนายประชากร

$$P_n = P_0 (1 + r)^n$$

เมื่อ P_n = ประชากรปีที่ n

P_0 = ประชากรปีที่ 0

r = อัตราการเพิ่มของประชากรต่อปี

n = ปีที่ทำนาย

$$P_n = 2,710 (1 + 0.0034)^1$$

$$= 2,719.21$$

$$\approx 2,720 \text{ คน}$$

ตารางที่ 4.31 การคาดการณ์ปริมาณขยะในอนาคต

ปี	ประชากร	ปริมาณขยะ กก./วัน	ปริมาณขยะ ตัน/ปี	ปริมาณขยะสะสม (ตัน/ปี)	ปริมาตรขยะ (ลบ.ม.)	ปริมาตรขยะ รวมดิน(ลบ.ม.)
2559	2,708	2,464	899.46	899.46	2,225.20	2,336.46
2560	2,710	2,466	900.12	1,799.58	4,452.21	4,674.82
2561	2,720	2,475.2	903.44	2,703.02	6,687.53	7,021.90

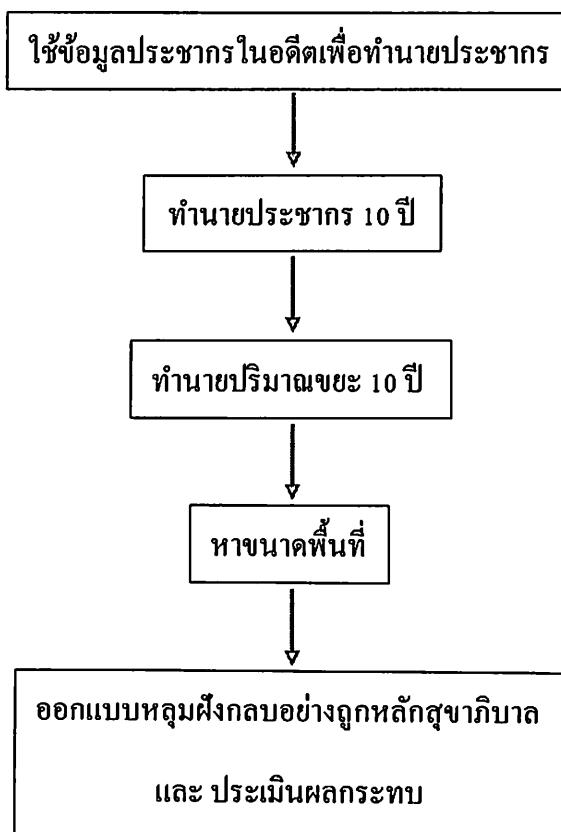
ตารางที่ 4.32 ปริมาตรหลุมฝังกลบที่สามารถรองรับขยะได้ก่อนและหลังปรับปรุง

ปริมาตรหลุมฝังกลบก่อน ปรับปรุง (ลบ.ม.)	ปริมาตรของ ปี2560 (ลบ.ม.)	ปริมาตรหลุมฝังกลบหลัง ปรับปรุง (ลบ.ม.)	ปริมาตรของ ปี2561 (ลบ.ม.)
4,441.47	4,674.82	7,121.25	7,021.90

4.4 การออกแบบหลุมฝังกลบถูกหลักสุขาภิบาลระยะยาว (Sanitary Landfill)

จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันในการฝังกลบขยะในชุมชนตำบลเขาวง อำเภอป้านดาย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า สาเหตุปัจจุบันเกิดจากหลุมฝังกลบที่ไม่ถูกหลักและพื้นที่ฝังกลบที่จำกัด เนื่องจากงบประมาณที่จำกัดและขาดปฏิบัติการฝังกลบยังขาดความรู้ ความเข้าใจ แนวทางปฏิบัติ และบทบาทของตนเองในฝังกลบที่ถูกต้อง จึงทำให้มีขยะตกค้างที่บังไม่สามารถฝังกลบได้ ซึ่งเป็นแหล่งก่อให้เกิดผลกระทบภาวะต่าง ๆ ทั้งกลิ่นเหม็น แมลงวันและขยายวงกระเพาะปัสสาวะ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงได้จัดทำคู่มือ การออกแบบหลุมฝังกลบอย่างถูกสุขาภิบาล ขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางการฝังกลบขยะที่มีประสิทธิภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนการพิจารณาความเหมาะสมในการออกแบบหลุมฝังกลบ

รูปที่ 4.19 ขั้นตอนการพิจารณาความเหมาะสมในการออกแบบหลุมฝังกลบ

4.4.1 ใช้ข้อมูลประชากรในอดีตเพื่อทำนายประชากร

จากข้อมูลประชากรในชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2560 เป็นข้อมูลจำนวนประชากรจากทะเบียนรายฉู่ เพื่อนำมาทำนายจำนวนประชากรในอนาคตของชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในขั้นตอนต่อไป จากตารางที่ 33 จะแสดงข้อมูลจำนวนประชากรในชุมชนตำบลเวียง อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ย้อนหลังหกปี

ตารางที่ 4.33 ข้อมูลจำนวนประชากรในชุมชนตำบลเลขาว อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูล 6 ปี(สำนักบริหารการทะเบียนและการปกครอง)

ปี	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ครัวเรือน	ประชากรรวม (คน)
2555	1,340	1,326	1,054	2,666
2556	1,353	1,337	1,107	2,690
2557	1,369	1,332	1,143	2,701
2558	1,379	1,331	1,174	2,710
2559	1,376	1,332	1,192	2,708
2560	1,379	1,331	1,211	2,710

4.4.2 การทำนายประชากร 10 ปี

การทำนายประชากรอีก 10 ปีของชุมชนในตำบลเลขาว อำเภอป้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้างหน้าเพื่อหาจำนวนประชากรและปริมาณของเพื่อออกแบบหลุมฝังกลบแบบถูกสุขาภิบาล

ตารางที่ 4.34 จำนวนประชากรที่ทำนายและปริมาณของตั้งแต่ปี 2562 – 2572

ปี	ประชากร	ปริมาณของ กก./วัน	ปริมาณของ ตัน/ปี	ปริมาณของ สะสม (ตัน/ปี)	ปริมาตรของ (ลบ.ม.)	ปริมาตรของ รวมดิน (ลบ.ม.)
2562	2,719	2,474.48	903.19	903.19	2,234.67	2,346.40
2563	2,728	2,482.90	906.26	1,809.45	4,476.94	4,700.78
2564	2,738	2,491.34	909.34	2,718.78	6,726.83	7,063.17
2565	2,747	2,499.81	912.43	3,631.22	8,984.37	9,433.59
2566	2,756	2,508.31	915.53	4,546.75	11,249.59	11,812.07
2567	2,766	2,516.84	918.65	5,465.39	13,522.51	14,198.64
2568	2,775	2,525.40	921.77	6,387.16	15,803.16	16,593.32
2569	2,785	2,533.98	924.90	7,312.07	18,091.56	18,996.14
2570	2,794	2,542.60	928.05	8,240.11	20,387.75	21,407.13
2571	2,804	2,551.24	931.20	9,171.32	22,691.73	23,826.32

4.4.3 การหาพื้นที่ที่เหมาะสมในการฝังกลบ

เกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ของสถานที่ฝังกลบขยะ

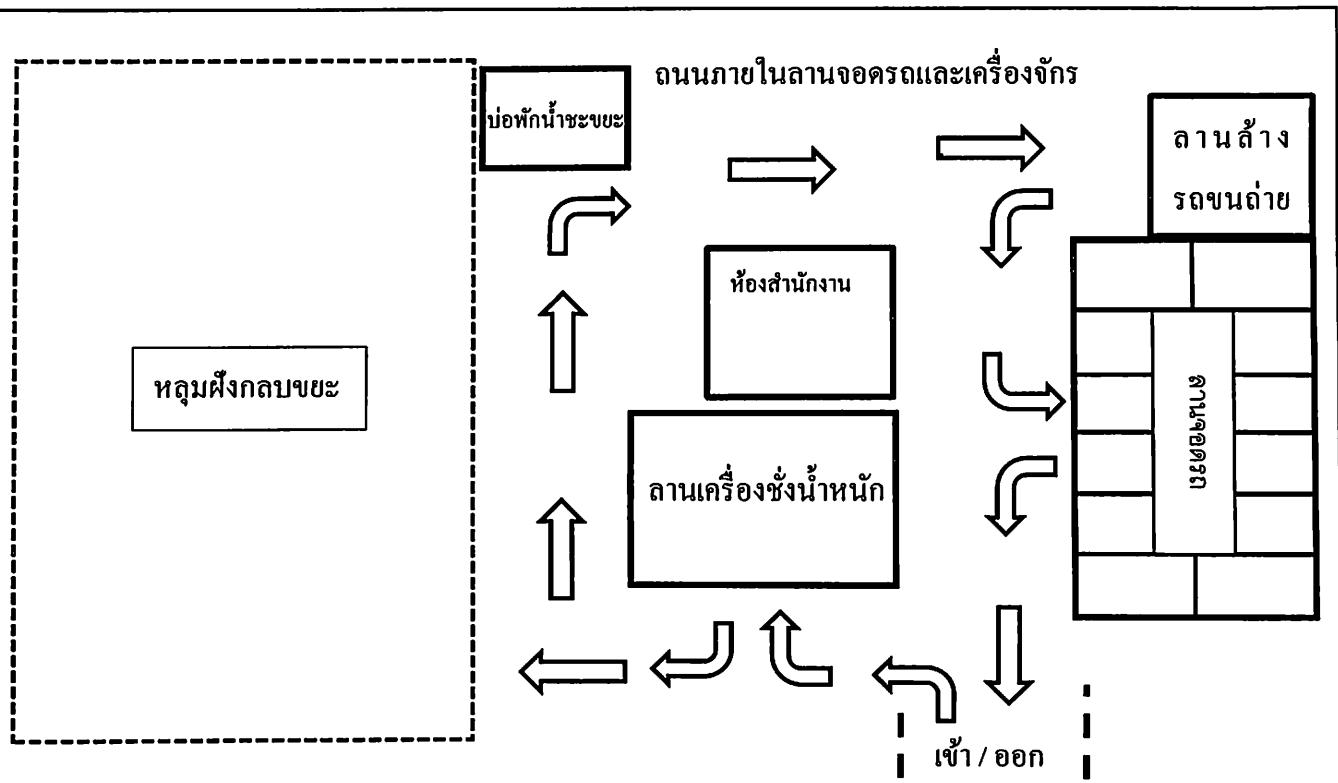
1. ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำ ตามนิติคามรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการทำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528
2. ตั้งอยู่ห่างจากแนวเขตโบราณสถาน ตาม พรบ. โบราณสถาน โบรณวัตถุ ศิลปวัตถุ และ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร
3. ตั้งอยู่ห่างจากแนวเขตถนนบินไม่น้อยกว่า 5 กิโลเมตร
4. ควรตั้งอยู่ห่างจากบ่อน้ำดื่มหรือโรงผลิตน้ำประปาในปัจจุบันไม่น้อยกว่า 700 เมตร
5. ควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นมา รวมทั้งพื้นที่ชุมชน ไม่น้อยกว่า 300 เมตร ยกเว้นแหล่งน้ำที่ตั้งอยู่ในสถานที่ฝังกลบขยะ
6. เป็นพื้นที่ซึ่งสภาพธรณีวิทยาหรือลักษณะ ได้พื้นดินมั่นคงแข็งแรงพอที่จะรองรับขยะ
7. ควรเป็นพื้นที่ดอน ในกรณีเป็นพื้นที่ลุ่มที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมฉับพลันหรือน้ำป่าไหลหลาก จะต้องมีมาตรการป้องกันแก้ไข
8. ระดับก้นหลุมฝังกลบ จะต้องอยู่สูงกว่าระดับน้ำใต้ดินสูงสุดไม่น้อยกว่า 1 เมตร
9. ควรเป็นพื้นที่ผืนเดียวและมีขนาดเพียงพอ สามารถใช้งานฝังกลบได้ไม่น้อยกว่า 10 ปี

4.4.4 การคำนวณปริมาตรหลุมฝังกลบขยะ

$$\begin{aligned}
 \text{ปริมาตรหลุมฝังกลบขยะ} &= \text{ปริมาตรระบบที่ต้องการฝังกลบตลอดอายุ} + \text{ปริมาตรดิน} \\
 &\quad \text{กลบทับตลอดอายุ} \\
 &= \sum \frac{(\text{น้ำหนักของห้องหมก})}{(\text{ความหนาแน่น})} + \text{ปริมาตรดินกลบทับ} \\
 \text{ปริมาตรหลุมฝังกลบขยะ} &= \frac{9,171,317 \text{ กก./ปี}}{(404.17 \text{ กก./ลบ.ม.})} \times 1.05 \text{ ลบ.ม.} \\
 &= 23,826.32 \text{ ลบ.ม.}
 \end{aligned}$$

ในการจัดตั้งสถานที่ฝังกลบขยะ จะต้องมีการศึกษาวางแผนในการคัดเลือกที่ตั้งเนื้อที่งานในบริเวณที่เหมาะสมและภายใต้สถานที่ฝังกลบขยะ ยังมีการออกแบบเพื่อก่อสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น

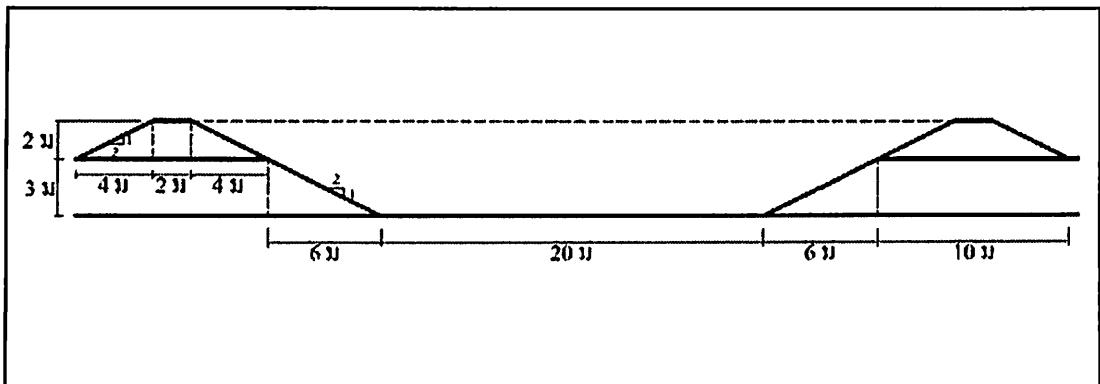
1. ห้องสำนักงาน	5. ถนนภายในสถานีจอดรถและเครื่องจักร
2. ลานเครื่องซั่งน้ำหนัก	6. หลุมฝังกลบขยะ
3. ลานล้างรถขนถ่ายขยะ	7. ลานจอดรถ
4. บ่อพักน้ำชาขยะ	

ภาพที่ 4.20 แบบองค์ประกอบของหลุมฝังกลบ

พื้นที่โครงการ = พื้นที่หลุมฝังกลบ + พื้นที่ใช้ประโยชน์อื่น ๆ

พื้นที่ใช้ประโยชน์อื่น ๆ = 1.2 ของพื้นที่โครงการเพื่อเป็น ถนน
อาคารบันไดฟอร์ชั่น ฯลฯ

ภาพที่ 4.21 แบบหดลุนฝังกลบ

$$\text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยม Area 1} = \text{ความกว้าง} \times \text{ความยาว}$$

$$= 20 \text{ ม.} \times 20 \text{ ม.}$$

$$= 400 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{การหาพื้นที่สี่เหลี่ยม Area 2} = \text{ความกว้าง} \times \text{ความยาว}$$

$$= 40 \text{ ม.} \times 40 \text{ ม.}$$

$$= 1,600 \text{ ตร.ม.}$$

การคำนวณหาปริมาตรหดลุนฝังกลบจะ

$$\text{Volume} = \text{Area} \times h$$

$$= \left(\frac{\text{Area1} + \text{Area2}}{2} \right) \times h$$

$$= \left(\frac{400 \text{ ตร.ม.} + 1,600 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 5 \text{ ม.}$$

$$= \left(\frac{2,000 \text{ ตร.ม.}}{2} \right) \times 5 \text{ ม.}$$

$$= 1,000 \text{ ตร.ม.} \times 5 \text{ ม.}$$

$$= 5,000 \text{ ลบ.ม.}$$

การคำนวณจำนวนหลุมฝังกลบ

$$\begin{aligned}
 \text{จำนวนหลุมฝังกลบ} &= \frac{\text{ปริมาตรของทั้งหมด}}{\text{ปริมาตรหลุมฝังกลบ}} \\
 &= \frac{23,826.32 \text{ ลบ.ม.}}{5,000 \text{ ลบ.ม.}} \\
 &= 4.77 \text{ หลุม}
 \end{aligned}$$

การคำนวณหาพื้นที่หลุมฝังกลบทั้งหมด

$$\text{พื้นที่หลุมฝังกลบฐานรูปสี่เหลี่ยม} = \text{ความกว้าง} \times \text{ความยาว}$$

$$= 40 \text{ ม.} \times 40 \text{ ม.}$$

$$= 5,000 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{พื้นที่หลุมฝังกลบทั้งหมด} = \text{พื้นที่หลุม} \times \text{จำนวนหลุมฝังกลบ}$$

$$= 5,000 \text{ ตร.ม.} \times 4.77 \text{ หลุม}$$

$$= 23,850 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{พื้นที่ทั้งหมดของโครงการ} = \text{พื้นที่หลุมฝังกลบทั้งหมด} \times \text{องค์ประกอบอื่น ๆ}$$

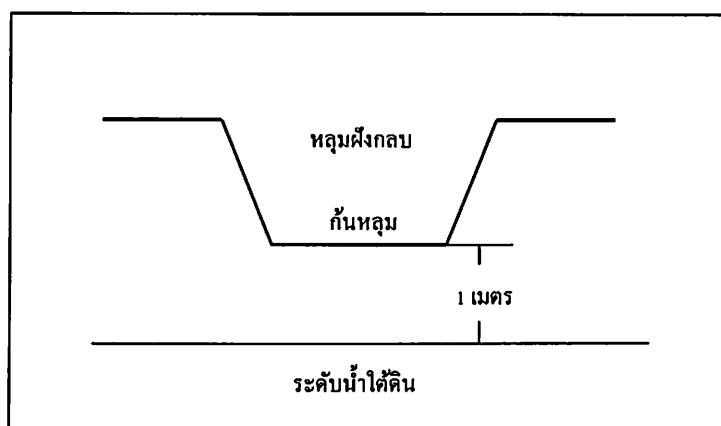
$$= 23,850 \text{ ตร.ม.} \times 1.2 \text{ ตร.ม.}$$

$$= 28,620 \text{ ตร.ม.}$$

$$\approx 23.85 \text{ ไร่}$$

4.4.5 การออกแบบก้นหลุม

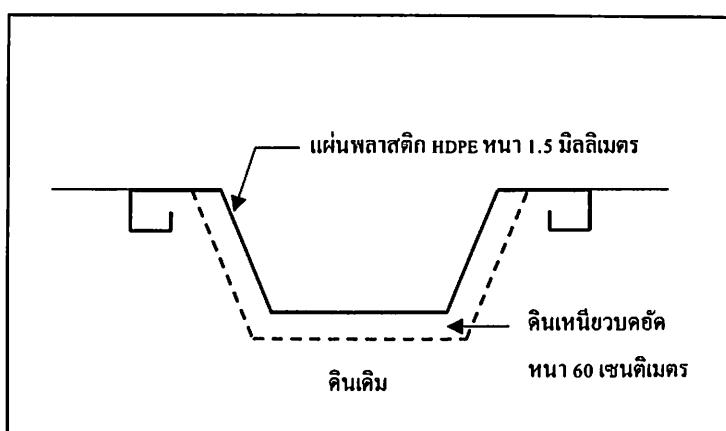
การขุดหลุมในพื้นที่จริงต้องหาแนวทางลดระยะห่างของน้ำได้ดินลงให้อยู่ต่ำกว่าก้นหลุมให้มากกว่า 1 เมตรให้ได้ ซึ่งใช้เครื่องสูบน้ำได้ดินบริเวณที่จะก่อสร้างออกไปตลอดเวลาที่ระดับน้ำได้ดินสูงสุด

ภาพที่ 4.22 แสดงระดับน้ำไดคินอยู่ต่ำกว่าก้นหลุมอย่างน้อย 1 เมตร

4.4.6 การออกแบบกันซึม

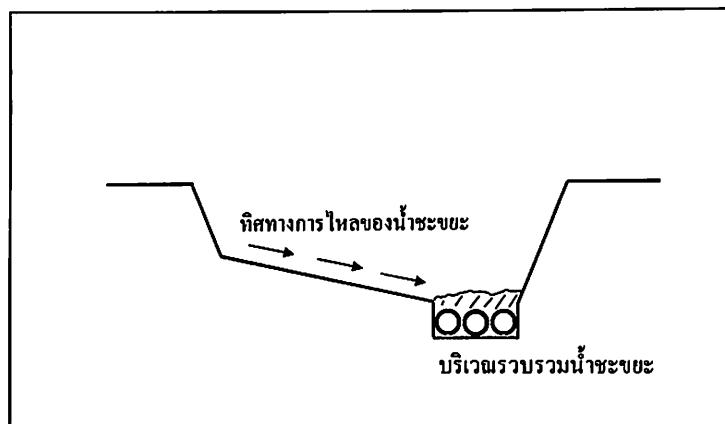
การออกแบบกันซึมจะใช้ดินเหนียวความหนา 60 เซนติเมตร อัตราการซึมผ่านของน้ำระบายน้ำที่ 1×10^{-7} เซนติเมตร/วินาที แล้วปูด้วยแผ่นพลาสติก (HDPE) ซึ่งมีความหนาอยู่ที่ 1.5 มิลลิเมตร และอัตราการซึมผ่านของน้ำระบายน้ำที่ 1×10^{-12} เซนติเมตร/วินาที ดังนั้นน้ำระบายน้ำที่ไหลผ่านชั้นกันซึมได้จะต้องใช้เวลานานถึง 6,945 วัน

ภาพที่ 4.23 การปูแผ่นกันซึมที่ก้นหลุม

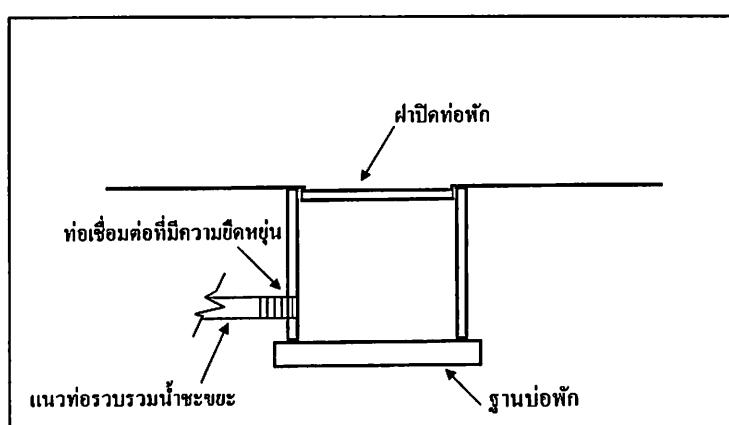
4.4.7 การออกแบบแนวท่อระบายน้ำชั่วชัย

ลักษณะการวางแผนท่อระบายน้ำชั่วชัยของจากหลุมฝังกลบต้องลากแนวท่อออกจากเขตของหลุมฝังกลบแล้วมาเย็บบ่อพัก เพื่อรองรับน้ำชั่วชัยจะแนวท่อแต่ละแนว แล้ววางท่อระบายน้ำหลักขนาดใหญ่กว่าไปตามแนวขอบของหลุมฝังกลบ เป็นจุดบริเวณบ่อพักเพื่อสูบน้ำไปบำบัด

ภาพที่ 4.24 ท่อระบายน้ำชั่วชัยในหลุมฝังกลบ

การก่อสร้างบ่อพักน้ำชั่วชัยเพื่อระบายน้ำชั่วชัยทั้งหมดต้องก่อไปบำบัดมีความจำเป็นต้องใช้ระบบสูบน้ำเข้ามาช่วยเพราหลุมฝังกลบที่ต้องขุดลงไปในดินลึกประมาณ 3 เมตร แนวท่อพักจะต้องอยู่ลึกกว่า 3 เมตร ท่อพักน้ำชั่วชัยจึงต้องมีระบบสูบน้ำเพื่อนำน้ำชั่วชัยไปบำบัด

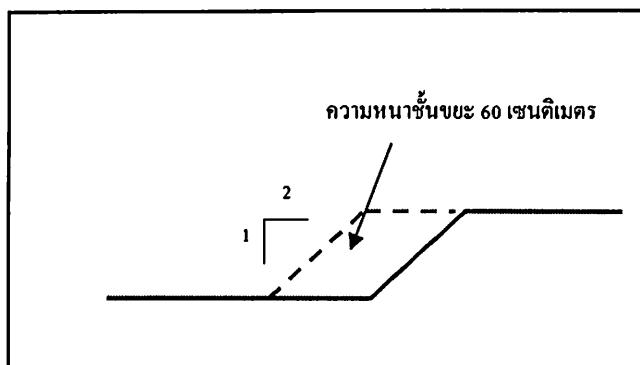

ภาพที่ 4.25 บ่อพักน้ำชั่วชัยเพื่อนำไปบำบัด

4.4.8 การออกแบบการกลบทับ

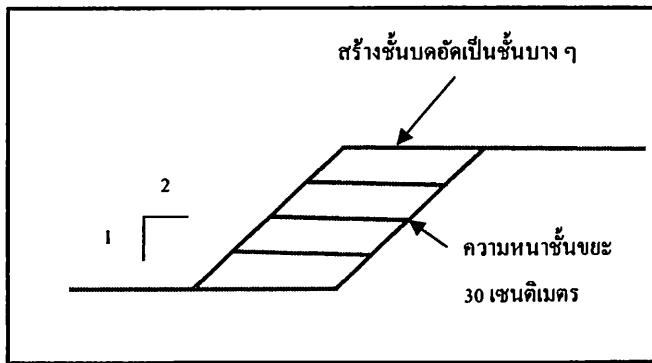
1. การฝังกลบรายวัน ในการฝังกลบแต่ละวัน โดยทั่วไปจะทำสองชั้น คือ ในขั้นแรกจะใช้รดดันขยะไปยังหน้าฝังกลบ และเกลี่ยให้ราบ และในขั้นที่สองใช้รดนดอัดแล่นทับขยะ โดยทำเป็นชั้น ๆ เพื่อกีดเป็นหนึ่งชั้นในแต่ละวัน

ขยะที่เกิดขึ้นนี้เปรียบเสมือนก้อนขยะอัดแน่น ซึ่งจะก่อตัวเป็นกองฝังกลบต่อไป ในการสร้างชั้นขยะนั้นควรเกลี่ยขยะเป็นชั้นบาง ๆ อัดแน่นเป็นชั้น ๆ ชั้นทับกันขึ้นไป และเมื่อสร้างชั้นเสร็จในวันนั้นควรแต่งผิวน้ำของขยะให้เรียบ ใช้รดนดอัดแล่นทับให้แน่นแล้วกลบดินความหนาประมาณ 20 – 30 เซนติเมตร ไว้ โดยทั่วไปจะแต่งผิวน้ำด้านเอียงลาดให้ชันไม่เกิน 2 : 1

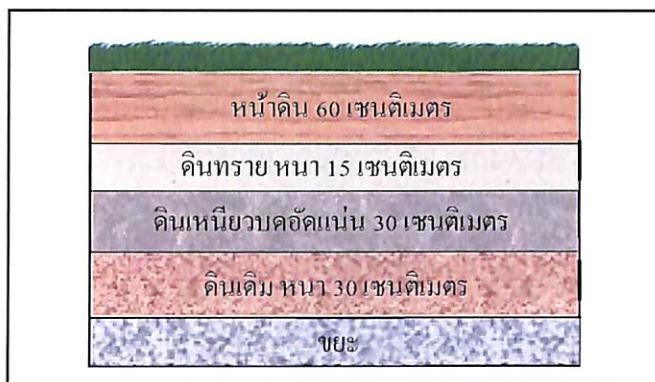
ภาพที่ 4.26 การฝังกลบรายวัน

2. การฝังกลบทับระหว่างชั้น ลักษณะการกลบทับ จะใช้คินกลบทับความหนา 30 เซนติเมตร โดยทำการบดอัดกลบทับชั้นขยะล่างให้แน่น ก่อนทำการฝังกลบขยะชั้นต่อไป

ภาพที่ 4.27 การฝังกลบทับระหว่างชั้น

3. การกลบทับชั้นสุดท้าย ออกแบบการกลบทับขยะชั้นสุดท้ายภายหลังที่ทำการบดอัดขยะได้เต็มหลุมหรือกองขยะที่ได้ออกแบบไว้ ชั้นผิวนเป็นชั้นสุดของหลุมฝังกลบที่กลบด้วยดินความหนา 60 เซนติเมตร เพื่อป้องกันหลุมฝังกลบ

ภาพที่ 4.28 แบบการกลบทับชั้นสุดท้ายของชั้นดินต่าง ๆ